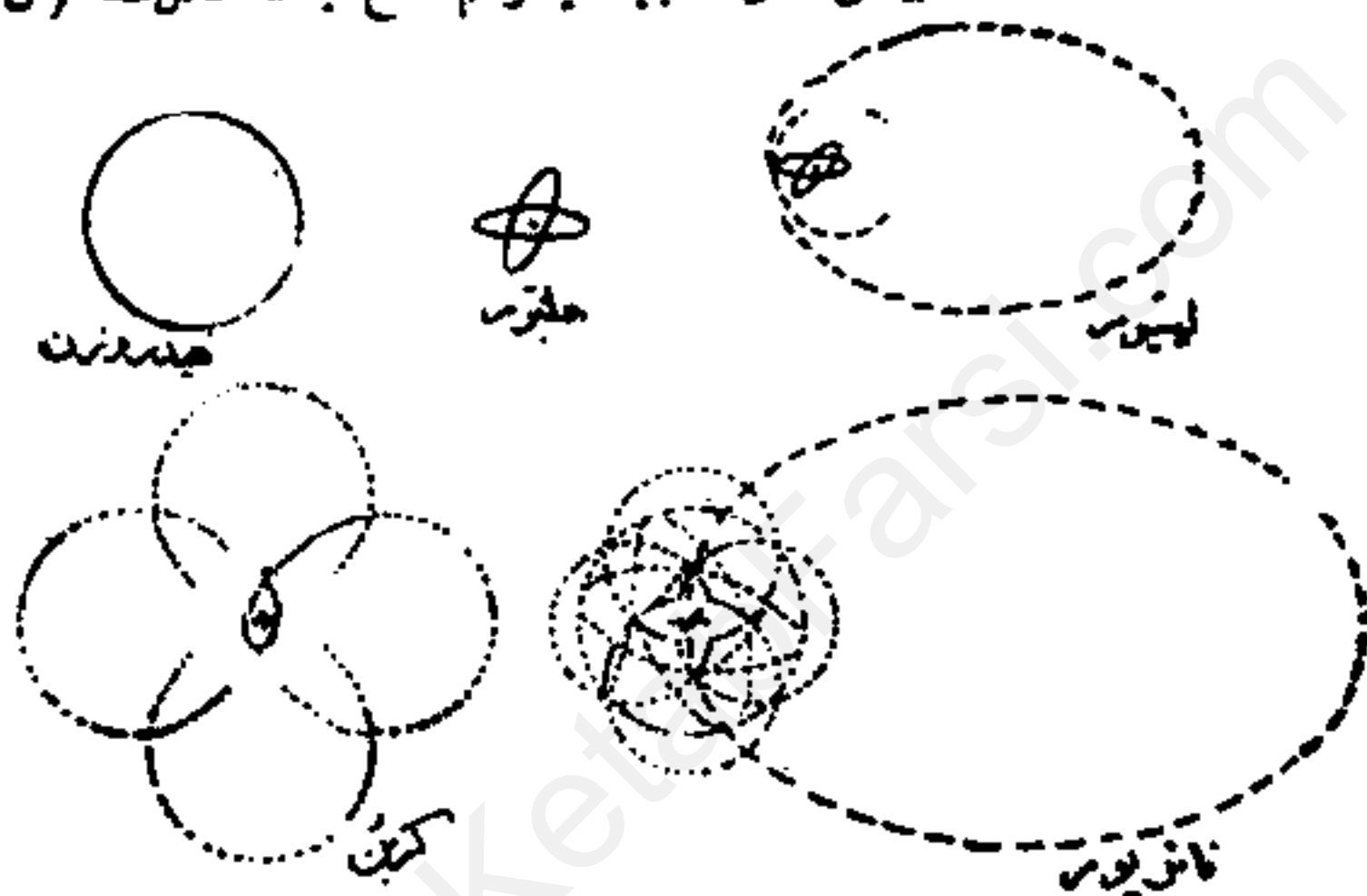

کنند. جرم هسته خیلی زیادتر از جرم الکترون و تقریباً مساوی تمام جرم اتم است. فضائی که هسته اشغال میکند نسبت به تمام فضای اتم بسیار کوچک و حکم ذره گرد را در يك اطاق دارد اگر يك اتم خنثی (كه الكتریسته مثبت هست و الكتریسته منفی الکترونهاى اطراف آن با هم تعادل مینمایند) الکترون اضافه شود، اتم يك «ایون» منفی و اگر خارج شود به ایون مثبت تبدیل میشود. «بور» برای حرکت الکترونها دور هسته مدارات بیضی شکل که با یکدیگر هم سطح نیستند قائل شد. (ش ۱)

(ش ۱)

مطابق معلومات امروز الکترونها از حيث مقدار جرم و بار الكتریسته باهم مساوی میباشند. در هیدروژن كه سبکترین اجسام است بار الكتریسته مثبت داخلی با بار الكتریسته منفی خارجی اتم مساوی است ولی جرم هسته براتر است.

امروزه جر این اختلاف کسی (نه کبلی) ما فرق دیگری برای الكتریسته مثبت و منفی نمیشناسیم. اتحاد الكتریسته مثبت باهم و با الکترونها يك هسته جدید میتوانند تشکیل دهند. مثلاً چهار واحد مثبت و دو الکترون يك هسته اتم گاز هلیوم را که تقریباً چهار مرتبه از هسته اتم هیدروژن سنگینتر است تشکیل میدهد. اگر عناصر را بر تیب وزن اتمی آنها بدنبال هم نوشته جدول موسوم به جدول تناوبی عناصر را تشکیل دهیم ملاحظه خواهیم نمود تمام خواص يك عنصر منوط به محل آن در جدول مذکور است.

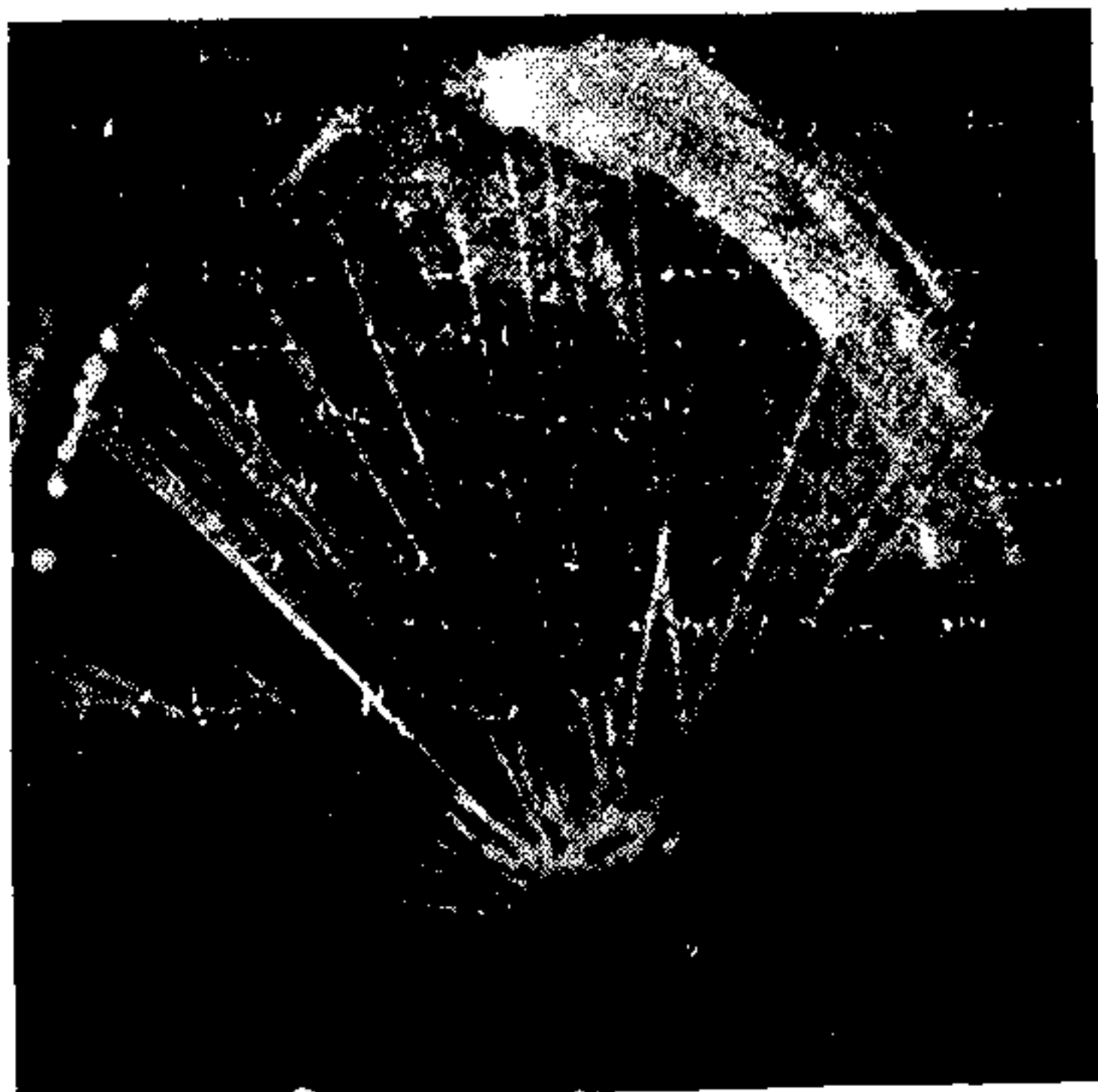
مطابق تئوری امروز این جدول که ابتدا بتوسط «مندل یف» و «لو تار مایر»

از روی اوزان اتمی تهیه شد در حقیقت جدول تعداد اتحاد الکتریسته مثبت اتم عناصر است. بنابراین تعداد اتحاد الکتریسته مثبت در هسته که «نمره ترتیب» عنصر نامیده میشود مشخص تمام خواص هر عنصر است. جدول مزبور به اوزان که هسته اتم آن ۹۲ عدد بار الکتریسته مثبت دارد ختم میشود ولی ممکن است که این جسم آخرین عنصر نباشد. ظن قوی اینست که زمین و سایر اجرام سماوی که از این ۹۲ عنصر که تقریباً تمام کشف شده ساخته شده باشد زیرا در طیف دقیق نور اجرام سماوی نیز خطوطی جز خطوط طیف ۹۲ عنصر مزبور دیده نشده است. خطوط طیف و والانس عناصر منوط به نمره ترتیب یعنی ساختمان اتم عناصر است.

جایزه نوبل ۱۹۳۳ به «شرودینگر» و نصف جایزه نوبل فیزیک ۱۹۳۷ به «هایسنبرگ» (پروفسور ۳۲ ساله در لایپزیک) که راجع بانم کار کرده بودند داده شد.

از روی این مشروحات معلوم میشود که مقدار زیادی انرژی در هسته اتم متراکم شده است. اگر هسته اتم متلاشی شود نوع عنصر تغییر مینماید بجهت این عمل لازم است مقدار زیادی انرژی با غلظت زیاد یعنی حجم کم به هسته اتم تأثیر نماید. اگر هسته اتم خواص بوسیله انرژی مصنوعاً و خواص بخودی خود تجربه شود مقدار زیادی انرژی که ما در هیچ کارخانه نظیر آنرا نمیتوانیم بدست آوریم تولید میگردد. شاید بشر روزی از این انرژی متلاشی شدن اتم که منبع بی پایانی است استفاده نماید. اجسام رادیو اکتیو که اشاره کردیم بخودی خود تجربه شده انرژی زیاد پس میدهند. ما امروز مصنوعاً میتوانیم عناصر را تجربه نموده عناصر دیگر بدست آوریم. ابتدا این عمل را بوسیله همان اشعه که اجسام رادیو اکتیو تولید مینماید انجام میدادند ولی حالا در لوله های خلاء بوسیله جریان الکتریسته پرفشار اتمهای سریع السیری تولید نموده آنها را به هسته که میخواهند متلاشی کنند می تابانند یعنی هسته را با این اتمهای سریع السیر بمباردمان میکنند. (ش ۲) عکس از این تیرهای بمباردمان است.

برای تهیه این عکس اتمهای سریع السیر آنها را از ظرفی که دارای بخار آب اشباع شده است عبور میدهند. بخار آب در مسیر تیر اتم بحالت میعان در آمده چنین عکس بدست میدهد. در این اواخر یک عالم امریکائی در «ماساچوست» این نوع اتمهای سریع السیر را با ۷ میلیون ولت فشار که یکنوع برق مصنوعی

است تهیه کرده است . برقهای آلمان نیز در حدود ۱ میلیون ولت فشار دارند . با برق مزبور میتوان ۲۰ هزار درجه حرارت (حرارت خورشید ۵ هزار درجه) تهیه نمود .

حال با اسلحه دیالک تیک وارد فضای اتم شده تأثیر بعد چهارم یعنی زمان را در اتم مورد توجه قرار میدهیم ، گفتیم الکترونها دور هسته روی مدارات خود حرکت مینمایند اما نوع این حرکت ، شکل مدار ، مقدار انرژی که از انتقال الکترون از یک مدار به مدار دیگر تولید یا مفقود میشود ، تأثیر هسته در الکترونهاى اطراف و بالاخره ساختمان خود هسته تمام اینها مسائلى هستند که بایستی علم آنها را حل کند . اول دفعه ثوری « کوانت » راجع بدین موضوع اطلاعاتی بدست داد . مطابق این ثوری در انتقال الکترون از یک مدار به مدار دیگر فقط يك مقدار معین و مشخصی انرژی وارد اتم شده یا از آن خارج می گردد . این مقدار کوچک انرژی که حکم اتم انرژی را دارد « کوانتوم » نامیده میشود . اگر استدلالاتی را که در هشت

برای بیان مکانیک آسمان و تعیین مدار سیارات معمول است در مکانیک اتم نیز بکار بریم میتوانیم ثابت کنیم که مدار الکترونها نیز ممکن است علاوه بر دایره بیضی هائی باشد. البته تئوری «کوانت» ما نوع این بیضی ها و «خروج از مرکز» آنها را نیز محدود میکند.

اما میدانم که فرضیه نسبی و دخالت بعد چهارم چه تغییر بزرگ راجع بنظریات ما در خصوص جرم، سرعت، حرکت، و مدار سیارات تولید نموده است. همین این تغییرات را در اتم نیز باید توجه کنیم.

اشاره کردیم که از ترکیب هسته های ساده تر و الکترونها هسته اتم های بزرگ تر تشکیل میشود. دخالت بعد چهارم باعث میگردد که در این ترکیب سرعت حرکت، مدار الکترونها و بنا براین جرم ماده و همچنین مقدار انرژی اتم تغییر کند. اگر در دستگاه اتم چهار بعد قائل شده تغییرات خواص اتم را نسبت بآن ابعاد در نظر بگیریم چون یکی از ابعاد زمان است مقدار انرژی اتم بر حسب تغییرات ابعاد چهارگانه (تغییرات سرعت) آن تغییر خواهد نمود. اگر E تغییرات انرژی اتم در فضای چهار بعدی باشد جرم آن باندازه dm تغییر خواهد نمود بقسمی که $dm = E/c^2$ (فرض از c سرعت انتشار نور یعنی ۳۰۰ هزار کیلومتر در ثانیه است). همین جهت هم جرم اتمی تمام عناصر مضرب صحیح جرم اتمی هیدروژن نیست. زیاد شدن اتحاد الکتریسته مثبت در هسته اتم نه فقط تغییرات کمی بلکه تغییرات کیفی نیز در سرعت الکترونها، مدار و نظم ترتیب آنها تولید مینماید. تئوری «کوانت» ها میخواهد قوانین این نظم و ترتیب را بیان کند زیرا تمام خواص فیزیکی و شیمیائی منوط به مشخصات چهارگانه الکترونها و این مشخصات نتیجه تأثیر هسته است. البته علم جدیدی در تحقیق قوانین تأثیر هسته در مدار حرکت و نظم و ترتیب الکترونها اصول دیالک تیک را بکار برده. تأثیر این تغییرات را در نتایج علمی خود پیدا خواهد کرد. معلوم است این اسلحه دیالک تیک با آن قدرت رامیده که در خواص فیزیکی و شیمیائی اجسام نکات دقیقتری را که منطبق معمولی عاجز از درک آنست مشاهده کنیم. تا حدی راجع به الکترونها اطلاع داریم و سابقاً اشاره کردیم که بکمک متلاشی کردن هسته میتوان خواص آنها نیز تحقیق کرد ولی ما در اولین درجه این تحقیقات هستیم زیرا فرضاً هم با بیاردمان کردن هسته بعضی از خواص آنها پیدا کنیم این تحقیق هنوز صورت دیالک تیک نخواهد داشت تازه بایستی در فکر طریقه های دقیقتر باشیم.

زیرا ما همواره حرکات را نسبت بیک مبدا زمان و مکان اندازه میگیریم.

دردو دستگاه مختصات مختلف چهار بعد زمان . مکان مقادیر مختلف پیدا میکنند . همین اختلاف مقدار زمان در دو دستگاه باعث اختلاف سرعت نیز هست . تغییر مقدار سرعت در مقدار انرژی و این یکی مطابق فورمول سابق الذکر در مقدار ماده تغییر تولید مینماید . از طرف دیگر مطابق نظریات نسبی امروز حرکات دورانی نیز مطلق نمیشوند و اجرام موجود در اطراف جسم دوار در دوران آن مؤثر است پس این نوع تأثیرات را در حرکات دورانی الکترونها نیز بایستی در نظر گرفت نتایجی را که ما تا کنون راجع باتم بدست آورده ایم بایستی تقریبی بدانیم و تمام تصحیحاتی را که در اجرام بزرگ و مکانیک آسمان بجا آورده ایم در منظومه کوچک اتم نیز صلی کنیم . بایستی منتظر بود که اسلوب دیالک تیک با یک انقلاب شدید علوم بشر امروز منظره جدیدی دهد .

تاریخ سازی در هنر

« زنی حقیقی بی‌زمان است »، « صنعت ظریف از تمایلات شخصی و اجتماعی
بری است ».

بیچارگانی که میان کتابهای معقول و منقول می‌خلطند یا در راهرو خاکوت
های فلسفه و ادبیات قدم می‌زنند نظائر این موهومات را دائماً یکدیگر تحویل می‌دهند.
یکی از اینها مثلاً کتابی تألیف کرده است با اسم « هنر عاری از زمان »
(آلمانی)، اگر در کتبی که با این سبک نوشته شده است دقت کنید خواهید دید
یک سلسله الحکله‌لحط برای اینکه صورت علمی داشته باشد لای کلمات مشکل و بفرنج
پیچیده شده با هزاران هیجان و پراز احساسات « معنوی » بر دم تحمیل میشود .

بطور کلی تاریخ هائیکه با این اسلوب تألیف میشود بجای اینکه تاریخ
نمو و تکامل جامعه ، ملل ، اقتصاد ، طرز تولید و تقسیم ، صنعت ، مملوومات ، روحیات
و غیره باشد بشرح زندگی چند شخص بی اهمیت مخصوص که وجودشان اساساً اگر
مضر نبوده ارزشی هم برای جامعه نداشته است می‌پردازند و موضوعات بر مراتب مهمتر ،
از فکرشان هم خطور نمیکند .

همینطور است در صنایع ظریف مثلاً چون طرفداران « ادبیات کلاسیک »
با اصول مادی آشنا نیستند تصور میکنند روح هنر بدون دلیل و بدلیخواه ، اتفاقی و
ناگهان در قالب یک هنرمند دمیده میشود . در بیان و تفسیر شاهکار یک صنعتگر هم
بجای اینکه بطل مولد ذوق مخصوص صنعت ظریف در یکدوره تاریخ متوجه باشند ،
بتشریح جزئیات بی اهمیت احوال شخصی هنرمند پرداخته ترهات خود را تاریخ هنر
و تاریخ ادبیات میدانند این کتب در هنر نظیر همان تواریخ بی‌مصرف در اجتماع است .
تاریخ سازی تمام ملل مخصوص دوره ها یا طبقاتی است که استدلال و

تطبیق قوانین در آنها در حال انحطاط است. هر فکر منطقی میدانده که فقط عوامل محیط مثلا شعرا و نویسندگان قرن هیجدهم فرانسه را ایجاد کرد که آثار آنها نیز بنوبه خود تأثیر اجتماعی آخر قرن مزبور را ظاهر نمود، همان علل که انقلاب ۱۸۴۸ آلمان را ایجاد کرده مولد ادبیات ۱۷۵۰ تا ۱۸۴۸ در میان ملت مزبور بود. از زمان دقیقی به بعد وقتی در ایران سرودن اشعار ملی رونق میگرفت که محیط قیام ملیت را بر علیه تعصب مذهب خارجی ایجاد مینماید اما تاریخ سازها تمام این قضایا را چطور تفسیر میکنند؟ بهر کتاب تاریخ که دلتان میخواهد رجوع کنید.

اول چندین سطر اسم، لقب، کینه و اسامی اجداد يك زنی تا حضرت نوح، بعد شرح احوال خصوصی و مباحثات راجع با اجداد و حکایت بی اهمیت، پس از آن بگه خروار احساسات مثل: ... کرمانیان را سزد که بوجود خواجو منتظر باشند... و غیره...

اما رول تاریخی، صرافیه و انتقاد شاهکار زنی، علل پیدا شدن شاهکار وی با آن خواص، تأثیر محصول هنر زنی در ادوار بعد و غیره تمام اینها برای فلاسفه و ادبای کلاسیک مباحث بی اهمیت میباشد یا اصلا موضوع ندارند زیرا بعقیده آنها زنی که زمان ندارد و اوضاع محیط هم که در نوع ادبیات و صنایع ظریف دیگر بلا تأثیر است.

معلوم است نویسندای که اینطور فکر میکنند و اوضاع محیط خود وی مانع از آن بوده است که به استدلال و قوانین کلی موجود در اجتماع آنها خود چطور تاریخ خواهد ساخت. در وصف بگه شخص یا يك خاندان مکتوب مینویسد و هزاران موضوع بی اهمیت را استنساخ کرده صفحات کتابی را پر میکند.

اما مکتب مادی چطور تحقیق مینماید؟ بنظر ما تمام آثار تمدن و جزء آنها آثار هنر حالت مادی و جامد شده روحیات يك جامعه میباشد. در دورهای که تولید مایات زندگی روز بروز زیاد تر میشود یک قسمت عمده کار جامعه، صرف ساختن اسبابها و ماشینهای تولید میشود.

هر قدر این وضعیت پیشرفت میکند با مقدار کار کمتر میتوان محصولات ضروری بیشتری تولید نمود و حال آنکه در دوره های ساده تر تمدن مدت لازم بجهت تولید لوازم تولید کم است. با این وسایل ساده محصول هم حکم بوده و حال آنکه در يك جامعه کاملتر مانند دوره های صنعتی امروز کارخانجات عظیم ماشین

های تولید مواد ضروری را می‌سازند.

البته يك مقدار كار بشر در اين كار خانجيات صرف ميشود ولي در مقابل در هزاران شعبه ديگر كار لازم براي توليد ضروريات براتب كتر است يعني از دو جزء سرمايه يك مؤسسه (سرمايه ثابت كه صرف تهيه و خريد لوازم كار ميشود و سرمايه متغير كه مزد عمليات است) همواره جزء ثابت زو بترزايد است. سرمايه بيشري بصورت ماشين، كارخانه وغيره بصورت جامد و مادي بخود ميگيرند.

هين اين تراكم و تركيز در صنايع ظريفة و آثار ديگر تمدن نيز مشهود است زيرا بالاخره توليد آثار هنر نيز كار لازم دارد و در هر يك از مراحل تمدن به نسبت درجه تمدن طرز انجام دادن اين شعبه كار اجتماعي نيز فرق ميكند. البته اجزاء لازم براي توليد يك شاهكار هنر، از طرفي افراد بشرو ديگر «ايدئولوژي» و عقيدة كلي اجتماعي است. شبيه بآنچه در توليد ساير مواد مشهود است اجزاء و عناصر هنر نيز مادي شده بصورت جامد درآمده تراكم پيدا ميكند.

آنچه كه امروز ما از تاريخ گذشته بشر و از آثار هنري ادوار گذشته داريم همين قطعات مادي شده روحيات جامعه هاي گذشته است. كتابخانه ها، كتابها، پرچست هاي روي چوب سنگ، مجسمه ها، پرده هاي نقاشي، ماسك، مساجد، آثار حجاري، اسبابهاي موسيقي و غيره اين آثار و يادگار هاي مادي ميباشند.

همينطور كه از روي اسبابهاي توليد ما ميتوانيم درجه وفقرت توليد ادوار گذشته و بنا بر اين اقتصاد آنها را بفهميم در اينجا نيز از روي اين آثار مادي شده و فقط بوسيله اين ها ميتوانيم بآيدئولوژي اجتماعي، روحيه افراد عناصر با اين آثار را حدس بزنيم.

متماكر مادي يك موزه مسئول را با موزه ياله نونو لوزي كاملا يكي مي داند. اينجا از روي آثار، تكامل موجودات زنده و آنجا از روي آثار اولاد قدرت توليد و اقتصاد جامعه و ثانياً روحيات و عقايد آن تحقيق ميشود و حال آنكه آيدئو آليست در مقابل آثار، مانند كاتولييك متعصمت مقابل يك مجسمه، زانوي پرستش و احترام بزمين ميزند، بجاي تحقيق علمي سجد و عبادت ميكند.

اين عده بپيچاره مخصوصاً درايران ما بدون ايشكه بفهمند يك فرد با خواص معين ناگهان در جامعه از زمين نيمرويد و ارزش يك شاهكار براي تحقيق درجه تمدن و روحيه جامعه مولد آن شاهكار است نه يك فرد مخصوص، متوجه موضوع

اصلی نشده بجوای و خصوصیات میپردازند.

فکر کنید در اثبات يك قضیه ریاضی يك شكل بفرنج هندسی رسم کرده باشیم و در آن يك خط مستقیم منصف يك زاویه در عین حال مبانه يك مثلث و قطر اطول يك بیضی و مماس بر يك منحنی و غیره باشد.

حال شما برای تحقیق خواص این خط آنرا از میان شكل بفرنج خارج کرده بتهائی مورد دقت قرار دهید.

البته شما خواص آن خط را نمیتوانید معلوم کنید زیرا یکمده زیادی از خواص مهم خط را از آن سلب کرده اند.

همینطور است موفعیت جرم در يك قضیه فزیکى، پیچ و مهره در يك ماشین و موفعیت يك هنرمند و يك شاهکار هنر در يك اجتماع.

مثلاً گوندوف يك كتاب راجع به «گوته» پر میکند، اما باچه چیزها با يك مثلث الفاظ پوچ، مثلاً علی رغم خود گوته كه يك عالم طبیعى و طرفدار تكامل موجودات زنده و تأثیر قطعى محیط و زمان بود مینویسد،

«گوته بیزمان است، متانت، بزرگى، تملك و هزار خاصیت جلی دیگر دارد، قوه اجتماع و ملیت است...»

گوندوت در ضمن بر حسب اقتضای كلام وارد معقولات میشود و در عبارات بعد میخواهد خواص جلی هر شخص و هر زنى را يك موضوع سرى و روحانى دانسته برای هنريك سلسله خواص مطلق نسبت دهد، در شخص زنى و هنرمند یکنوع عرفان مخصوص مبینند.

واضح است این قبیل كتب احساساتى در هر زمان و زبان كه باشد در اغلب موارد مجبور بعمل و فانتزى و تاریخ بافی است. مطابق این شرح آنچه كه تاكنون در زبان فارسى هم بعنوان تحقیقات ادبى و تاریخى تألیف شده است (صرفظنر از استثناهای خیلی كم) از نظر تجزیه و تحلیل تاریخى بی ارزش است و از بعضى از آنها فقط میتوان بعنوان يك سلسله یادداشت های گسیخته برای كسب اطلاع در موارد كم استفاده كرد.

تحقیق تكامل و تاریخ شعب هنر و مخصوصاً ادبیات و تعیین رشته ارتباط حقیقى موجود در این تكامل، فقط در مكتب مادى میتوان صورت گیرد و خواهد گرفت. این نوع تحقیق علمى فقط بكمك دانستن يك یا دو زبان صورت نمیگیرد زیرا فرض از این نوع تحقیق استنتاج و ترجمه نیست بلکه بایستى اسلوب علمى

بکار رود و طرز تحقیق دقیق علمی امروز اینست که مادیالکتیک را در هر چیز دقت کنیم. اگر يك كتاب را بعنوان يك یادگار تاریخی مورد مطالعه قرار داده ایم اولاً جنبه های مختلف آن و تأثیر این جنبه ها را در هم، دقت کنیم. بگذریم فقط از نظر علم است. دقت دیگر فقط از نظر آهنگ عبارات یکمرتبه از لحاظ انتخاب کلمات از نظر موضوعی که انتخاب شده است مطالعه را مطالعه نموده به صفات مبسوطه موجود در فلان قطعه، طرز تولید و اوضاع مادی محیطی که این قطعه هنر در آنجا پرورش یافته، تکاملی که تا زمان ظهور شاهکار مزبور در صنایع يك ملت موجود بوده، خلاصه تأثیری که اختصاصات زمان، مکان، اجتماع و مادیات در هنر و هنر در آنها داشته است، توجه کنیم.

حال به بینیم از آثار مادی شده هنر فقط برای تحقیق گذشته استفاده میشود یا مورد استعمال دیگر نیز دارد؟ با اندك توجه خواهیم فهمید که این آثار وسیله تولید ذوق محصولات جدید در هنر میباشند. البته آثار صنایع ظریف مثل یک ماهیچین اسباب تولید نیست ولی در همین حال اسباب تولید نوع مخصوصی است. يك نسل جدید اجتماع یا يك مكتب جدید در شعب صنایع ظریف بر روی آثار ادوار گذشته اساس خود را بنا میکند، هیچ از هیچ تولید نمیشود. يك مكتب در هنر هم از آسمان نمی افتد. گذشته ها حلقه های زنجیر را که حالت کنونی آخرین حلقه آن زنجیرهاست تشکیل میدهند.

صحيح است که در يك انقلاب هنری گذشته ها را ترك میکنند ولی همین طور که در يك انقلاب سیاسی حکومت جدید عناصر حکومت قدیم را گرفته با طرز جدید ارتباط میدهد، در هنر نیز با آنکه تازه گفته را نفی میکنند در عین حال از عناصر مسکونه در تشکیل خود استفاده مینمایند. هیچ چیز بر روی بنیان مطلق بنا نمی شود.

موزه های صنایع ظریف برای هنر مند مكتب و جامعه جدید وسیله تولید محصول است زیرا تا عوامل مهم هنری را که در آثار گذشته مثلا پرده های نقاشی رسوب نموده، دقت نکرده، روحیه متراکم و فشرده مادی شده را پیدا نکند قطعه هنری با درجه بالاتر نمیتواند تشکیل دهد.

اگر این آثار را تنها و مجزا مورد دقت قرار دهیم مانند خطی که در مثال سابق از میان شکل بیرون آورده بودیم، همه زیادی از خواص را گم می کند و در این مورد مخصوص میخواهیم تذکر دهیم که آن خاصیت وسیله تولید بودن محصول

هنری نیز از آن سلب میگردد، زیرا مانند ماشینی میشود که آنرا از جریان کار اجتماعی بیرون آورده باشند.

البته ماشینی که از اجتماع خارج شده باشد هنوز آهن و فولاد و چوبخار و لی دیگر بیش از اینها هم نیست. همینطور است يك پرده نقاشی یا يك كتاب اگر آنرا از دستگاهی که این قطعه هنر داخل آنست خارج کردیم هنوز پارچه، رنگه، کاغذ و خطوط دارد ولی نمیتوان عوامل دقیق و جزئیات مهم ایده تولوژی جامد و مادی شده را در آن بطور وضوح پیدا کرد این قطعه نمیتواند يك وسیله تولید محصولات جدید هنری باشد. هر قدر تمدن جلوتر میرود آثار هنری نیز که وسیله تولید محصولات هنر میباشند مانند وسایل تولید محصولات مادی زندگانی عادی، يك جا جمع میشود. سابقاً هر يك مجسمه هر يك پرده نقاشی در يك محل بود یا كتاب در دست يك کلیسا یا مسجد بود، حالا طالارها، گالری موزه ها، با هزاران شاهکار درجه اول کتابخانه های عظیم با میلیون كتاب نمایشگاه های دائمی هنر و علم، لابراتوارها و مطبوعات و غیره وسایل تولید هنر شده اند. این عمل تراکم ایده تولوژی ادوار مستطور ادامه دارد و در هنر نیز نسل های متوالی همکاری مینمایند.

پس چنانکه می بیند مطابق آنچه که در مقاله هنر و مائریالیسم بیان نمودیم بایستی پرتفه ایده آلیسم یعنی پرستش را از روی یادگارها برداشت آنها را تحت تجزیه و تحقیق علمی قرارداد تا بتوان دو نتیجه مطلوب پس پی بردن بادوار گذشته و تولید محصولات جدید را بدست آورده.

اما این تحقیق علمی دیگر کار خامراته نیست، مهم، معلومات، مطالبه، وقت و قبل از همه چیز قسمت تحقیق علمی مطابق به مشق تحقیقات در علوم طبیعی و مادی لازم دارد زیرا امروز برای ما جای شك و شبهه نیست که در اجتماع هم مانند تمام اجزای دیگر طبیعت قوانین دقیق موجود است در اینجا نیز فقط اسلوب دقیق مکتب مادی میتواند از عهده این نوع تحقیق علمی بر آید.

I

امواج اتر

(۱) **تعریف موج** - اگر سنگی را با آرامی در آب را اندی بیاندازید آه فشاری را که بر آن وارد شده است پس از مدتی زیاد یا کمی بساحل منتقل میکند و بعد از مدتی دوباره را که میشود و بدین ترتیب انرژی مکانیک از وسط آب بساحل میرسد. نظیر این قضیه را در تمام اجسامی که خاصیت انعطاف (الاستیسیته) دارند میتوانیم ملاحظه نمائیم. اگر چندین یاندر را در مجاورت یکدیگر آویزان نموده از یکطرف غوطه وارد آوریم یاندر ها فشار را بیکدیگر منتقل نموده به طرف دیگر میرسانند و پس از مدتی باز بحال سکون بر میگرددند.

در تمام این حالات یک دسته از نقاط مادی بدنالیه قرار گرفته است و هر کدام خاصیت آنرا دارد که در طرفین حال سکون و تعادل اولی نوسان نماید. هر يك از این نقاط مادی بعد از نقطه مقابل خود شروع به نوسان می کند. اگر چه هر يك از نقاط در حال نوسن میباشد ولی بطور کلی ماده تغییر مکان پیدا نمیکند. ماد بهری در سطح مزده سبب خوشه های گندم را به موج در مياورد بدون اینکه مکان حقیقی هر يك از خوشه ها تغییر کند. پس بطور کلی میتوان گفت:

در جسم قابل انعطاف (لاستیک) بدون اینکه ماده تغییر مکان دهد، انرژی مکانیک از محلی به محل دیگر منتقل میشود.

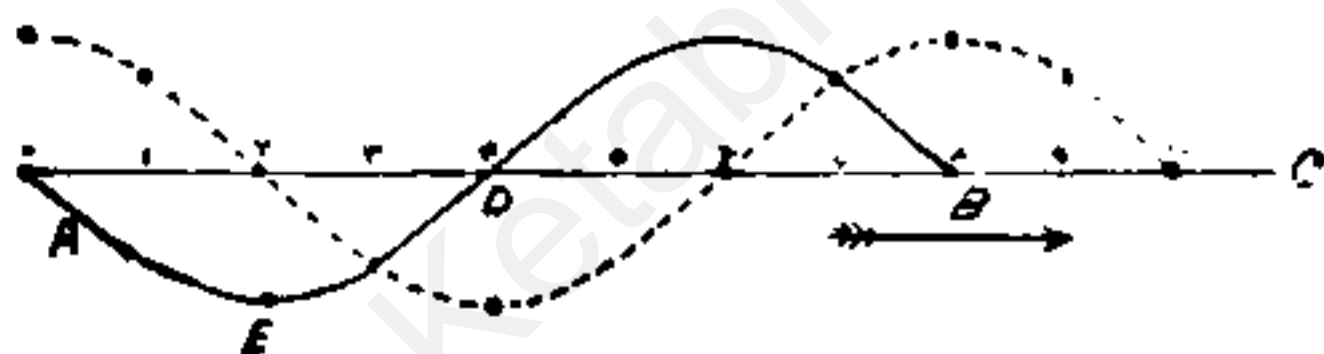
اگر در مثالهای سابق انرژی بحالت يك ضربت بر جسم الاستیک وارد آید يك موج باعث انتقال انرژی میگردد ولی اگر در هر گزموج (محلی که از آنجا انرژی بساده قابل انعطاف وارد میشود) انرژی مرتباً تاثیر نماید از مجموعه موجها يك سلسله موج بوجود خواهد آمد.

فرض کنیم جسم موج از قطعات كوچك مادی تشکیل یافته است که هر کدام در نتیجه انرژی مؤثر در طرفین حالت تعادل خود نوسان میکنند.

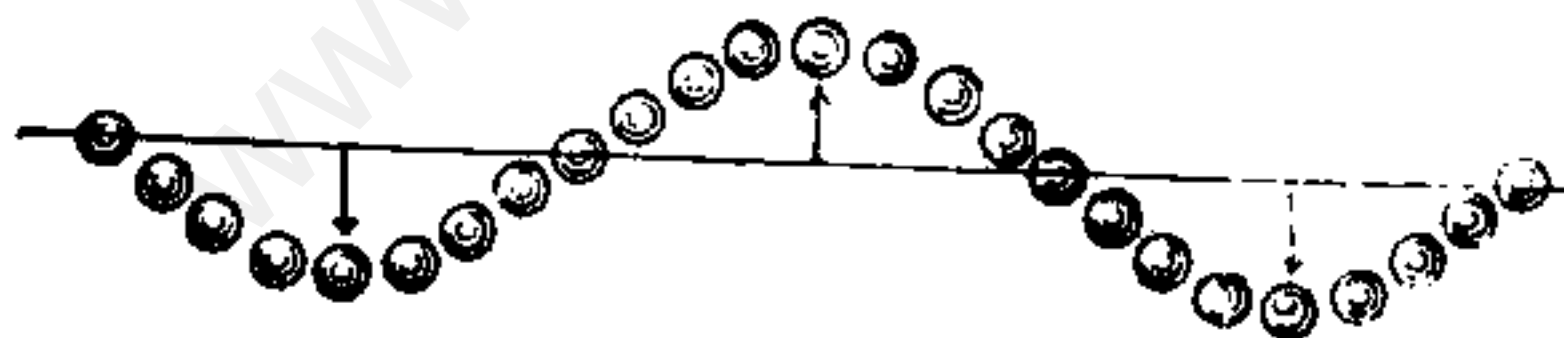
هر يك قدری دیرتر از اولین نقطه که انرژی را دریافت کرده است دوره نوسان خود را شروع مینماید. اگر بر فرض شروع نوسان در نقطه ۸ و ۵ در يك لحظه و در يك جهت باشد نقطه ۲۴۰۱۶ و غیره نیز تماماً با این دو نقطه (نقاط ۸ و ۵) یکمرتبه شروع به نوسان مینمایند (ش ۱)

فاصله مابین O و A و یا A و B و غیره **طول موج** نامیده میشود. واضح است فاصله مابین نقطه ۱ و ۹ یا ۲ و ۱۰ و غیره نیز يك طول موج است و بطور کلی فاصله مابین دو نقطه را که «حالت موجی» آنها یکسان است (در يك لحظه و يك جهت شروع به حرکت می کنند) طول موج مینامند.

اگر دو نقطه را که حالت موجی آنها یکی است (نقاط O و A) در حال عبور از مرکز یا محور تعادل (خط AB) تحت مطالعه قرار دهیم خواهیم دید مابین آنها در فاصله نیم طول موج نقطه دیگر D (نقطه ۴) یافت میشود که آن نیز با دو نقطه O و A در يك زمان شروع به نوسان میکند ولی جهت نوسان آن مخالف است. در طرفین نقطه D در فواصل ربع طول موج از A و B نقاط E و F (نقاط ۲ و ۱۰) موقع شروع نقطه O يك نوسان به منتهای حد نوسان خود رسیده اند و از آن بیشتر از حال تعادل نمیتوانند دورتر شوند. بر حسب قرارداد و تشبیه حالت نقطه F را قله موج و E را دره موج مینامند. نقاطی از جسم الاستیک که به قله و یا دره موج میرسند با بزرگترین فرجه در طرفین محور موج نوسان می کنند. در يك «سلسله موج» مانند امواجی که در سطح آب تشکیل میشود قله ها و دره های موج با فواصل مساوی روی محیط دوائر متعادل مرکزی که محل تأثیر انرژی مرکز

«ش ۱»

«ش ۲»

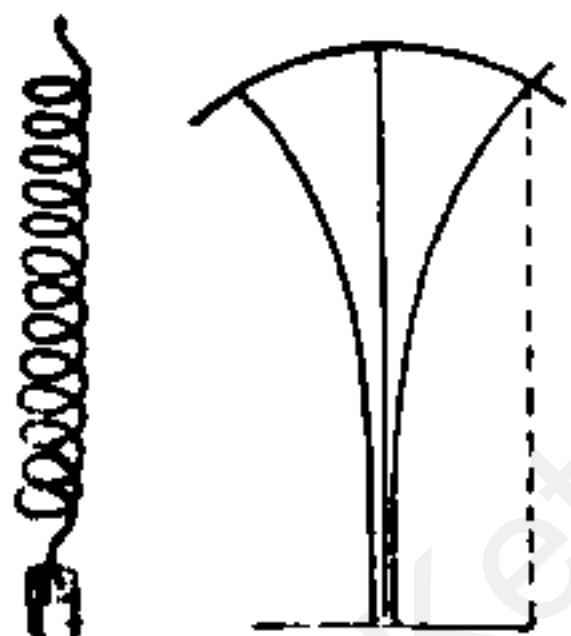

«ش ۳»

تمام آنهاست از این نقطه دور میشوند.

(۴) انواع موج - اگر يك سر لوله الاستیکی را بدیوار محکم کرده سر

دیگر آنها در دست بگیریم و از این انتها ضربتی وارد آوریم يك موج تشكیل میشود و تا انتهای دیگر لوله لاستیکی با سرش همین حرکت مینمایند. اگر این موج را بدقت ملاحظه کنیم خواهیم دید امتدادی که نقاط جسم مطابق آن در طرفین حالت تعادل نوسان میکنند عمود بر محور موج یعنی امتداد حرکت موج است (ش ۲). چنین موجی را «موج عرضی» مینامند ولی اگر موج پاندولها را در (ش ۳) نگاه کنیم خواهیم دید نوسان آنها در امتداد عمود بر محور موج نبوده بلکه در امتداد خود محور است. این نوع را «موج طولی» مینامند زیرا در این حالت بر خلاف حالت سابق که نقاط جسم در طرفین محور (امتداد عرضی) نوسان میکنند نقاط در امتداد همان محور (امتداد طولی) نوسان های خود را انجام میدهند. اگر يك سر فنر فولادی را محکم نگاهداشته سر دیگر را

از حال خود خارج کنیم ارتعاش آن عرضی (ش ۴) و اگر بر ماریپیچ فنری در امتداد طول آن قوه وارد آوریم موج آن طولی خواهد بود (ش ۵).

در امواج طولی در حقیقت قله و دره وجود ندارد بلکه نقاط مرتعش متناوباً خیلی نزدیک بهم و یا دور از هم میشوند. این نقاط را نیز از نقطه نظر تعبیر مانتند امواج عرضی «قله» و «دره» اصطلاح میکنیم.

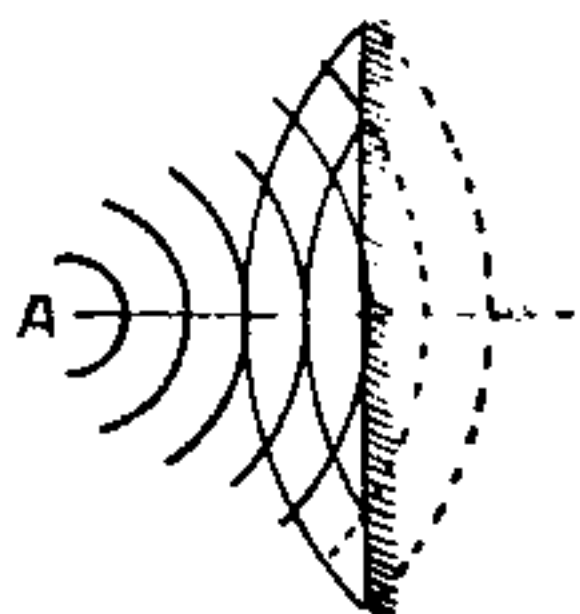
«ش ۴» «ش ۵»

امواجی که در سطح آب بر اثر وجوه قوه ثقل تولید میشوند عرضی میباشد ولی بطور عموم امواجی که در داخل يك گاز یا يك مایع تولید میشوند طولی هستند. بنا بر این امواج صوت در هوا طولی میباشد و چنانکه خواهیم دید امواج نوری اثر خاصیت امواج عرضی را دارد.

(۳) خواص مهم موج - موج دارای چند خاصیت مهم است:

اولاً انعکاس موج اگر ضربت با انتهای جسم قابل انعطاف برسد انرژی ضربت از میان نمیرود بلکه در انتهای مسیر خود منعکس میشود (ش ۶) اگر آخرین جزء جسم الاستیک بتواند از محل خود حرکت نماید انعکاس موج طوری است که هر نقطه را در همان حالت سابق از حال تعادل خارج میکند ولی اگر آخرین جزء جسم قابل انعطاف بیحرکت باشد هر يك از اجزاء جسم در نتیجه عودت ضربت در خلاف جهت حال اول به نوسان در میآیند یعنی:

اگر آخرین حد جسم الاستیک تسلیم شود موج انعکاس با تابش هم حالت بوده اگر بواسطه استحکام تسلیم نشود با هم باندازه نیم طول موج

«ش ۶»

اختلاف حالت خواهند داشت همواره مبداء امواج انعکاس فریته مرکز موج A نسبت بسطح منعکس کننده است.

ثانیاً انکسار موج اگر موج از محیطی وارد

محیط الاستیک دیگر شود می شکند. این انکسار طوری صورت میگیرد که نسبت جیب زاویه تابش به جیب زاویه انکسار مقداری است ثابت و آنرا ضریب انکسار محیط ثانی نسبت به محیط الاستیک

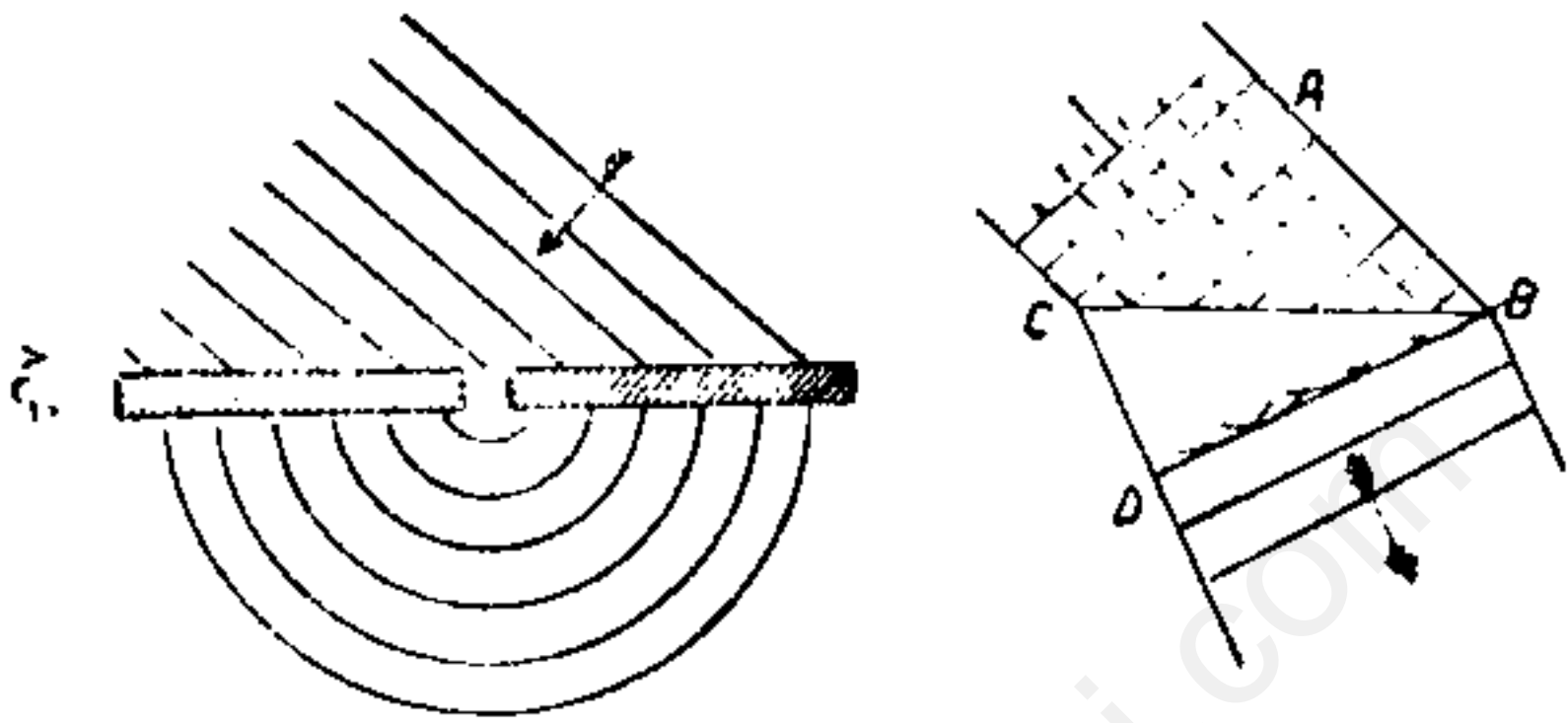
اول مینامند قضایای انعکاس و انکسار از روی قانون هویگنس واضح میشود. اگر سطحی شامل تمام نقاطی که حالت موجی آنها یکی است، باشد آن را **سطح موج** مینامند. اگر جسم قابل انعطافی که موج در آن انتشار مییابد همه جا متعادلجنس باشد **سطوح موج** کرات متعادل مرکز می باشد که مرکز آن ها همان مبداء موج است. بزرگی شعاع این کرات پسته بزمان و سرعت انتشار موج است.

اگر مرکز موج خیلی دور باشد سطوح کروی را تقریباً میتوان مستوی فرض نمود. امواج سطح آب دایره میباشد زیرا فقط در سطح آب مرئی هستند هویگنس ملاحظه کرده است قوه هر نقطه مرتعش در تمام جهات اثر مینماید یعنی هر نقطه که در حال ارتعاش است مرکز کرات موج میباشد. در لحظه معین از تمام نقاط یک سطح موج ارتعاشات مساوی (در صورت متعادلجنس بودن محیط قابل انعطاف) خارج میشوند. سطح موج در تمام جهات بقسی پیش میرود که همواره تمام امواج ساده خطی را هر بردارد.

از روی قانون هویگنس انعکاس و انکسار امواج را بخوبی میتوان بیان نمود در انعکاس (مطابق ش ۶) نقطه تابش حکم مبداء و فریته آن نسبت بسطح تابش حکم مرکز را برای امواج انعکاس پیدا میکند.

اگر این سطح نسبت بامتداد موج مایل باشد هر موج که زود تر میرسد زودتر منعکس میشود و زاویه تابش با زاویه انعکاس مساوی است. در انکسار موج نیز میتوان از روی قانون هویگنس قضایا را واضح کرد. هرگاه موج از محیط قابل انعطافی به محیط دیگر برسد و سرعت انتشار موج در دو محیط متفاوت باشد خط مسیر خود را تغییر میدهد و می شکند. علت این امر آنست که هرگاه موج AC (ش ۷) به فصل مشترک دو محیط برسد (فرض کنیم سرعت حرکت موج در محیط بالا پیش از محیط پائین است) در مدت زمانی که موج A در محیط بالا بتقطعه B میرسد، هر

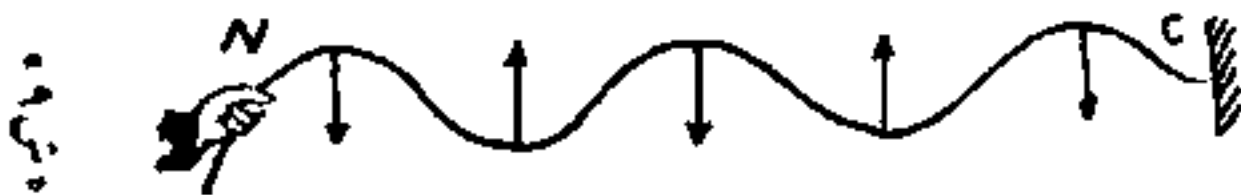
امواج
محیط با این موج C به نقطه D خواهد رسید و بدین ترتیب سطوح موج به موازات DB قرار خواهند گرفت، یعنی در این صورت موج منکسر خواهد شد.

ش ۷

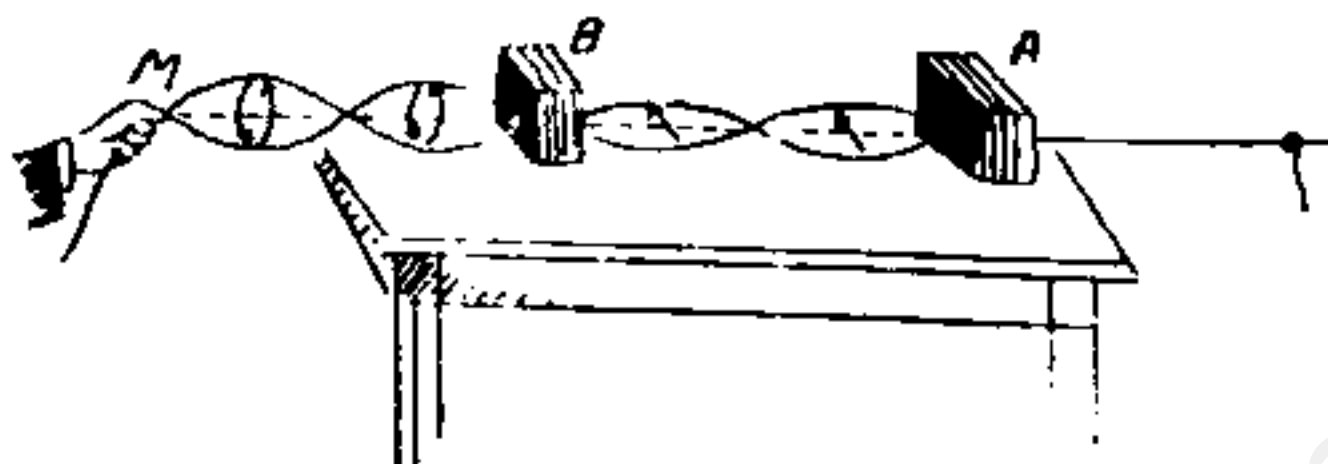
ثالثاً خم شدن امواج - علاوه بر انکسار و انکسار فضیه دیگری راجع بامواج جالب توجه است که **خم شدن امواج** نامیده میشود و آن عبارت از اینست که هرگاه موج مجبور شود از سوراخ یا یکی عبور نماید سوراخ حکم مرکز برای امواج پیدا میکند. خط سیر اولی امواج تأثیری در امتداد حرکت امواج که از سوراخ عبور کرده اند ندارد (ش ۸). چنانکه از روی شکل واضح است قانون هوبگنس برای فهماندن این قضیه نیز کمک میکند.

رابعاً **سطح شدن امواج عرضی** - فرض کنیم لوله کائوچوک MC (ش ۹) در نقطه C بدیوار محکم شده باشد. هرگاه انتهای M را متناوباً حرکت مستقیم دهیم امواجی انتشار مییابد که تمام در یک سطح واقع است و آن همان سطح مایل بر امتداد حرکت نقطه مبدا و امتداد لوله کائوچوک میباشد. در این صورت موج را **موج سطح** و این سطح را **سطح ارتعاش** مینامند. در اصطلاح علمی میگویند موج **پولاریزاسیون مستقیم** دارد مثلاً در (ش ۹) سطح ارتعاش، سطح قائم است. ولی هرگاه دست را در امتداد خط مستقیم حرکت نداده مثلاً آنرا در امتداد محیط دایره بگردانیم

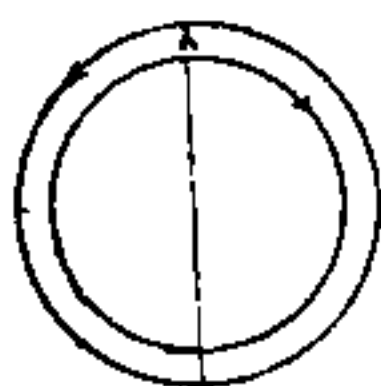
در آوریم هر یک از نقاط مرتعش نیز در فضا دایره را سیر خواهند نمود بنابراین مقطع موج بجای اینکه خط مستقیمی باشد محیط دایره خواهد بود (ش ۱۱). در این صورت موج را **موج دوکی** یا **موج حجمی** مینامند که پولاریزاسیون دایره دارد. موج

عرضی حجمی ممکن است بواج مسطح مبدل شود. مثلاً هرگاه موج حجمی مجبور شود که از شکاف افقی B (ش ۱۰) عبور کند مسطح میشود یعنی فقط در سطح همان

«ش ۱۰»

شکاف موج میزند. اگر موج سطح از شکاف دیگر که نیز امتداد آن افقی است عبور کند تغییری در آن پیدا نخواهد شد ولی هرگاه موج پس از مسطح شدن از شکاف دیگری

که امتداد آن عمود بر امتداد شکاف سابق است عبور نماید یکدفعه دیگر مسطح نمیشود و دیگر موج نمیزند (در مثال سابق موج از شکاف قائم A عبور مینماید) در اینصورت میگویند موج تجزیه میشود یا اینکه موج خاموش میشود مسطح و خاموش شدن از

خواص امواج عرضی است و يك موج طولی از A و B بدون هیچگونه تغییر عبور خواهد نمود.

خاصیت داخل امواج - اگر در محیط قابل انعطافی چندین موج انتشار یابند هر نقطه در هر لحظه تحت تأثیر چندین قوه ارتعاش قرار میگیرد.

چنانکه میدانیم مقدار قوه مؤثری که میخواهد نقطه مرتعش را دوباره بحالت اولیه خود در آورد متناسب بافاصله نقطه از حال تعادل است. در تحت تأثیر چندین قوه ارتعاشی، سرعت و شتاب حرکت هر نقطه نتیجه هندسی (قطر منوازی الاضلاع) مقادیر نظیر حرکات مرکب کننده خواهد بود.

ساده توافق امواج - و آن عبارت از این است که هرگاه جسمی ارتعاش یا

نوسان کند حرکت او ممکن است بوسیله محیط قابل انعطافی بجسم دیگری که مجاور آن است و میتواند همزمان باجسم اول نوسان کند منتقل میشود این قضیه را **توافق** و دو نوسان را **متوافق** مینامند، در تاب خوردن بچهها حرکت تناوبی دست شخصی که تاب میدهد هم آهنگ و متوافق بانوسان تاب است.

(۴) انتشار موج - يك موج و یا سلسله از امواج در محیط الاستیک با سرعت

همین انتشار مینماید. مقدار سرعت بر حسب جنس محیط الاستیک تغییر مینماید. سرعت ارتعاشات صوت در هوا، شیشه، آب، زمین و گازهای دیگر مختلف است. برای يك

محیط الاستیک جامد نیز بر حسب اینکه امواج طولی یا عرضی باشند سرعت متفاوت می باشد. در بعضی حالات طول موج در مقدار سرعت انتشار آن مؤثر و در بعضی موارد دیگر بلا تأثیر است. اگر سرعت انتشار موج را با v طول موج را با λ و مدت یک نوسان کامل را با T نشان دهیم بر حسب تعریف چنان خواهیم داشت $\lambda = vT$

یعنی طول موج عبارت از فاصله طی شده در مدت یکدوره تناوب کامل (T) است و از آنجا $v = \lambda/T$

معمولا مقدار $1/T$ عکس دوره تناوب را با N نمایش میدهند و N عدد نوسانات را در عرض 1 ثانیه نشان میدهد. چه در T ثانیه 1 موج و بنابراین در 1 ثانیه $N = 1/T$ موج صورت میگیرد پس $v = N\lambda$

(۵) نور ذرات ماده است یا امواج اثر؟ - بجهت تفسیر و بیان قضایای نور تا اواسط قرن نوزدهم دو تئوری وجود داشت. نیوتون فرض میکرد که نور عبارت از ذرات خیلی کوچک ماده میباشد. انتشار مستقیم الخط و انعکاس را مطابق این تئوری به آسانی میتوان تفسیر نمود. انکسار نور را نیوتون بدین ترتیب واضح میکرد که هرگاه ذرات نور وارد محیط کثیف تری شود در نتیجه جاذبه مادی، سریعتر حرکت مینماید و اگر نور بطور مایل بر سطح فصل مشترک بتابد فقط جزء قائم آن در محیط کثیف سریعتر حرکت میکند و چون جزء افقی ثابت میباشد شعاع بطرف قائم نزدیکتر میشود. بنابراین زاویه انکسار کوچکتر از زاویه تابش است.

هوبگنس بر حسب تشابه با صوت، نور را امواج جسم سیال لطیفی (اثر = البر) فرض نمود. مطابق نظریه این عالم اثیر تمام مکان، اهم از خلاء یا ماده، را پر نموده است. انتشار نور بواسطه انتقال موج از جزئی به جزء دیگر اثیر میباشد. انکسار نور مطابق فرض هوبگنس بواسطه اینست که سرعت نور در محیط کثیفتر کمتر میباشد (نمره ۱) فرض نیوتون تا حدی انتشار و انعکاس نور را خوب بیان میکرد در صورتی که موافق تئوری هوبگنس فهم خواص نور که همان خواص موجی نمره گذشته است آسانتر بود. با وجود ترجیح تئوری اخیر بمناسبت شخصیت علمی نیوتون مدت ۱۵۰ سال این دو تئوری در میدان علم مردود و مدوش بودند ولی از آنجائی که علوم طبیعی بر روی پایه منطقی بنا شده عاری از هر نوع احساسات است و اشخاص را در مقابل توأمیس مسلم طبیعت هیچ میندازد. چیزی نگذشت که بطلان تئوری نیوتون کاملاً واضح شد. پس از آنکه بوسیله تجربه فوکولت تعیین سرعت نور در مواد مختلفه شفاف مانند شیشه، آب و غیره ممکن گردید واضح شد که حتی سرعت نور در اجسام کثیفتر کمتر است و این تجربه بطع تئوری موجی نور تمام قضایای دیگر مانند تداخل و خم شدن امواج نور خاصیت موجی را کاملاً واضح نمود.

نور دارای تمام خواص موجی، انعکاس، انکسار، خم شدن، سطح شدن،

تداخل و توافق است.

(۶) خواص موجی در امواج الکترومغناطیس - بوسیله جریانهایی

که بتانسیل و تعداد تناوب زیاد دارند میتوان در اثر امواج الکترومغناطیس یا امواج هرتس تولید نمود که بدون ارتباط ماده از فواصل دور با سرعت نور انتقال پیدا میکنند. اساس تلگراف بیسیم بر تولید همین امواج هرتس است. بوسیله تجربه واضح گردیده است این نوع انتقال انرژی دارای خواص موجی است.

بوسیله نوسانات الکتریکی که دوره تناوبشان کوتاه است نظیر تمام خواص امواج نورانی را در اثر میتوان نشان داد. امتحانات عدیده ثابت میکنند که امواج هرتس در خلاف با همان سرعت امواج نور (۳۰۰ هزار کیلو متر در ثانیه) انتشار پیدا میکنند امواج هرتس نیز در موقع تصادم با سطوح هادی منعکس میشود و این انعکاس در تحت همان قوانین مشروح در انعکاس امواج صورت میگردد. نیز در سطح فضا مشترک دو عایق انکسار پیدا میکند. ضریب انکسار اجسام عایق را در مقابل امواج هرتس بوسیله منشورها (از آسفالت یا پارافین و غیره) میتوان معلوم نمود. انکسار مضاعف (در چوب و درزبیس) نیز در این امواج مشاهده است. چون سرعت انتشار این امواج با امواج نور یکی است. بنا بر این چنین بنظر میآید که همان اثر ناقل امواج نور باعث انتشار امواج هرتس باشد. تجربیات «هرتس» این تئوری را که ابتدا بوسیله «ماکسول» بیان شده است ثابت مینماید. پس در حقیقت اختلاف مابین امواج هرتس و امواج مرئی نور فقط در طول موج و بنابراین در تعداد ارتعاشات است زیرا سرعت هر دو نوع موج در خلا مساوی میباشد.

امروزه ما انواع مختلفه امواج اثر را میشناسیم. بتدریج هر قدر طول موج بیشتر باشد طول موج هم تغییر میکند بترتیب ذیل: اشعه γ ، اشعه X اشعه ماوراء بنفش، طیف مرئی، اشعه ماوراء قرمز، امواج هرتس. طول موج امواج مختلفه طیف مرئی تقریباً از ۴۰۰ تا ۸۰۰ میکرون اشغال میکنند. طول امواج (اشعه γ در حدود ۱۰-۱۰۰ سانتیمتر و طول امواج هرتس از یک میلیمتر تا چندین هزار کیلو متر میرسد).

(۷) تعیین سرعت و طول موج انواع مختلفه امواج اثر

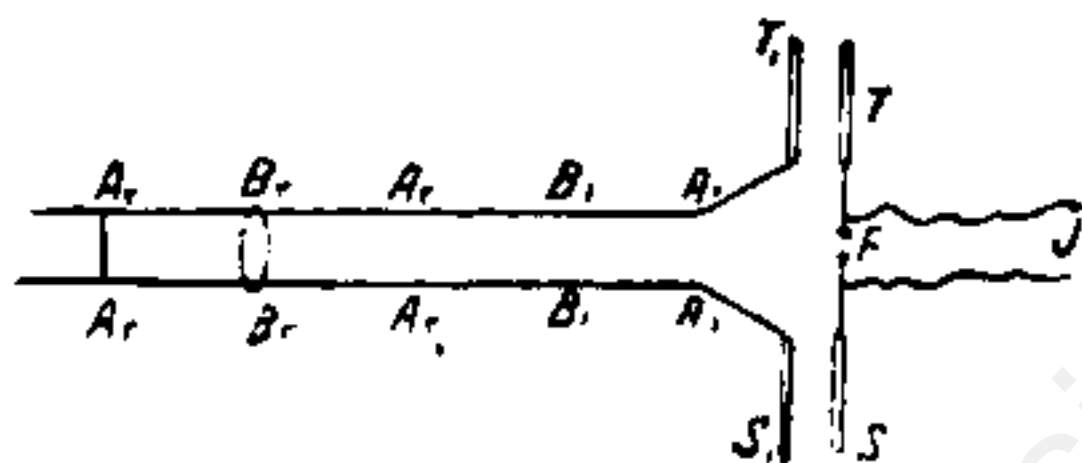
تعیین ν و T برای امواج نور بوسیله تجربه (آئینههای فرزتل، حلقه های نیوتون، تجربه فوکولت و غیره) صورت میگردد مابین امواج نور و امواج الکترومغناطیس شباهت کامل مشهود میگردد.

مطلب مهم در اینجا رابطه سرعت انتشار الکتریسته با سرعت انتقال نور است سرعت انتشار الکتریسته را نیز مانند نور از روی طول موج λ و T دوره کامل تناوب معلوم میسازیم اگر T در دست باشد مقدار سرعت از روی رابطه $\lambda = \nu T$ معلوم خواهد گردید.

مقدار T را از روی فورمول $T = \frac{1}{2} \sqrt{L \cdot C}$ مطابق خاصیت توافق امواج

بوسیله تجزیه معلوم میسازند (رجوع به جلد دوم فیزیک).

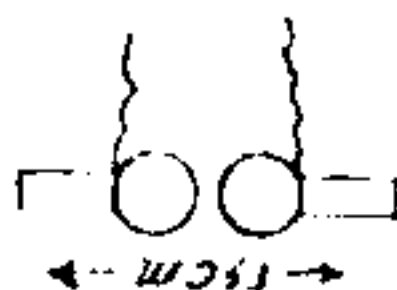
در امتحانات لاپراتوار میتوانیم مقدار L و C را خیلی کوچک اختیار نمائیم تا آنکه مقدار T برانب کوچکتر از آن باشد که در تلگراف بیسیم معمول است. ابتدا بوسیله نوسانات خیلی سریع ممکن شده است T و سرعت جریان الکتریسته را معلوم سازند.

ش. ۱۲.

تعیین مقدار
بوسیله تجربه ذیل
صورت میگیرد: ده
صفحه فلزی S و T
(ش. ۱۲) که دارای
فاصله جرقه F می
باشند تشکیل حلقه

نوسانی میدهند و از قرقره رو مکوف (λ) یا منبع دیگر) بدانها جریان داده میشود. حتی المقدور دوره تناوب جریان مزبور را کوتاه اختیار مینمایند. (در يك امتحان که اول دفعه خود هر نس انجام داده مولد نوسان (ش. ۱۳) را کنار برد (مولد نوسان هر نس) که بوسیله آن $10^9 \times 3$ مرتبه در هر ثانیه نوسان انجام میگرفت). در مقابل صفحات فلزی مزبور صفحات T و S را موازی قرار میدهند و بدین صفحات مفتولهایی مربوط میسازند که موازی هم بوده بر فاصله جرقه عمود میباشند. الکتریسته S و T در T و S نیز تولید نوسانات مینماید. ضربت های جریان که در S و T تشکیل میشود در مفتولهای موازی انتشار پیدا میکند و ضربه های S و T در هر لحظه در خلاف جهت يك دیگر میباشند. چون سرعت انتشار الکتریسته بی نهایت نیست با همان آهنگ نوسانات ضربت های الکتریسته و سرعت انتشار منفی جریان دارد.

ش. ۱۳.

شدت این جریان ها را بوسیله سینوزند (ش. ۱۴) میتوان نشان داد. در هر يك از مفتولها امواج الکتریک تشکیل میشود که قله آنها نظیر الکتریسته مثبت و دره آنها نظیر الکتریسته منفی است مثل اینکه انتهای مفتول را به ارتعاش در آورده در آن موج تولید کرده باشیم. در انتهای آزاد مفتول امواج انعکاس

پیدا میکنند و اگر طول مفتول مضرب صحیحی از نیم طول موج باشد بواسطه خاصیت

تداخل در مفتول امواج ساکن بوجود می‌آید .

در (ش ۱۲) A نمایش محل گره و B محل شکم است . اگر طول ، مقطع و جنس مفتولها یکی باشد طول موج الکتریسته در هر دو مساوی است. بنابراین گره‌ها و شکم‌ها در هر دو مفتول در فواصل مساوی قرار گرفته‌اند و فواصل گره‌ها و شکم‌های نظیر دو مفتول از صفحات S_1 و T_1 مساوی است . اما در دو شکم مقابل از دو مفتول پتانسیل دو نقطه در دو جهت مخالف می‌باشند و بنابراین اختلاف پتانسیل مابین این نقاط لوله گسلر را که در طول دو مفتول موازی حرکت داده میشود روشن می‌سازد . از روی فاصله دو محل که در آنها لوله گسلر بعد از روشن شدن طول موج را میتوان بدست آورد (در امتحان خود هر تس طول موج ۶۶ سانتیمتر بود) اگر شرائط امتحان تغییر داده شود طول موجهای چند میلیمتری را نیز میتوان اندازه گرفت .

دوره تناوب نوسانات T از روی فرمول $c = \lambda / T$ معلوم است .
 بنابراین مطابق رابطه $\lambda = cT$ مقدار سرعت انتشار الکتریسته جاری در جسم هادی بدست می‌آید .

اگر در دو مفتولها جسم عایقی مثلاً آب که برای نوسانات سریع عایق است اطراف مفتولها را احاطه کرده باشد ، مقدار سرعتی که بوسیله تجربه مزبور بدست می‌آید به مراتب کمتر است . برای مفتولهایی که در آب قرار گرفته‌اند سرعت انتشار الکتریسته جاری ۹ مرتبه کمتر از حالتی است که خلاء اطراف مفتولها حرکت نموده بداخل آن نفوذ نمیکند . بوسیله تجربه و مطابق تئوری‌های علمی نتیجه میشود :

الکتریسته جاری در اجسام هادی که از خلاء احاطه شده باشند با سرعت نور انتشار پیدا میکند . اگر مفتول هادی از جسم عایقی که ضریب دی الکتریکوم آن ϵ است احاطه شده باشد سرعت $\sqrt{\epsilon}$ مرتبه از سرعت انتشار نور کمتر است . با وسائل علمی سرعت انتقال موج الکتر و مقناطیس را در حالات مختلفه اندازه گرفته‌اند این تجربیات نیز حکم مزبور را تقویت میکند .

(۸) امواج الکتر و مقناطیس در خلاء - اگر نوسانات ST (ش

۱۲) در اطراف خود تاثیر نماید در اثر ارتعاشات الکتر و مقناطیس تولید خواهد کرد هر تس وجود این امواج را بوسیله حلقه توافق (حلقه مفتول مسی با $1/2$ میلیمتر فاصله جرقه) نشان داد و آنها را در آئینه های مسطح و مقعر (فلزی) منعکس نموده بوسیله آنها امواج ساکن که فاصله گره و شکم آنها با فرضیه های علمی مطابقت مینمود ایجاد کرد و بطور کلی امواج الکتر و مقناطیس که در فضا تشکیل میگردد مطابق قوانین انعکاس منعکس میشود .

این امواج در خلاء با سرعت نور c و در اجسام عایق با سرعت $c/\sqrt{\epsilon}$ انتشار می‌یابد .

امواج الكتر ومقناطیس در اجسام عایق انكسار پیدا میکند و ضریب انكسار $\sqrt{\epsilon}$ میباشد .

مطابق مطالعات هر نس معلوم میشود که سرعت انتشار الكتریسته در جسم هادی بر حسب عایقی که هادی مزبور را احاطه کرده است تغییر مینماید .

(۹) فرضیه الكتر ومقناطیس و امواج نور . نسبت سرعت های امواج الكتر ومقناطیس در خلا مو در يك جسم عایق $\sqrt{\epsilon}$ و نسبت سرعت های نور در خلا و در جسم شفاف n (ضریب انكسار جسم شفاف) میباشد .

اگر مقدار $\sqrt{\epsilon}$ و n را برای بعضی از اجسام بوسیله تجربه معین نمائیم نتیجه جالب توجهی بدست خواهد آمد .

جسم	n	$\sqrt{\epsilon}$	جسم	n	$\sqrt{\epsilon}$
هوا	۱/۰۰۰۲۹۴	۱/۰۰۰۲۹۵	بنزول	۱/۴۸۲	۱/۴۸۳
گاز CO	۱/۰۰۰۴۴۹	۱/۰۰۰۴۷۳	آب	۱/۳۳	۱/۳۱
هیدروژن	۱/۰۰۰۱۳۸	۱/۰۰۰۱۳۲	الکل	۱/۳۶	۰/۷

چنانکه از روی جدول واضح است برای اغلب اجسام این دو مقدار خیلی بهم نزدیک میباشد . در آب و الکل حالت استثنائی مشاهده میشود و گو با این اختلاف بواسطه خواص تجزیه نور باشد .

مطابقت کامل این دو مقدار که از خواص فیزیکی کاملاً متفاوت نتیجه میشود باعث ایجاد شدن يك تئوری مهم علمی گردید که موافق آن ماهیت امواج نور و امواج الكتر ومقناطیس را یکی میدانند . این فرضیه از نقطه نظر تحقیقات علمی نتایج مهمی داده است و مطابق آن تمام ارتعاشات اتر مانند امواج حرارتی ماوراء قرمز ، امواج ماوراء بنفش و امواج اشعه X نیز در حقیقت همان انرژی الكتریک منشع میشوند که فقط از حیث طول موج باهم اختلاف دارند . تمام این امواج نوسانات اجزاء اتر میشوند که قوه الكتریک و قوه مقناطیس عمود بر آن وسیله تولید شدن آنها میگردد . سرعت انتشار تمام این امواج مساوی سرعت انتشار نور است .

جدول ذیل انواع مختلفه امواج الكتر ومقناطیس را که تا کنون ما میشناسیم معلوم میسازد .

نوع اشعه	طول موج
مجهول	(۹) کمتر از ۰.۰۰۰۰۰۱ میکرون
اشعه γ (پیش از ۱ اکتاو)	از ۰.۰۰۰۰۰۱ تا ۰.۰۰۰۰۰۱
اشعه X (۱۱ اکتاو)	۰.۰۰۰۰۰۱ تا ۰.۰۰۰۰۰۱
اشعه ماوراء بنفش (۱۵ اکتاو)	از ۰.۰۰۰۰۰۱ تا ۰.۰۰۰۰۰۱
اشعه مرئی (۱۱ اکتاو)	از ۰.۰۰۰۰۰۱ تا ۰.۰۰۰۰۰۱
اشعه ماوراء قرمز (۱۸ اکتاو)	از ۰.۰۰۰۰۰۱ تا ۰.۰۰۰۰۰۱

امواج الکترومقناطیس بالاتر از ۱۰۰۰ میکرون یا ۱ میلیمتر مابین اشعه X و ماوراء بنفش و طویلترین اشعه حرارتی و کوتاهترین اشعه الکترومقناطیس فواصلی دیده میشود که امروزه راجع به آنها نیز تحقیقات علمی بعمل آمده است و در این فواصل دسته اشعه مختلف وجود دارد.

(۱۰) **الکترون منبع نور است** - تئوری امواج الکترومقناطیس الکترون را منبع نور فرض میکند. چنانکه در موضوع ایونی شدن گازها (جلد دوم فیزیک) بیان شد و در نمرات بعد واضحتر تشریح میشود، در مولکولها و اتمها الکترون وجود دارد. الکترونها در داخل تشکیلات اتم و مولکول یا بواسطه حرکت معمولی خود روی محیط دایره حول مرکز حرکت کرده یا به علت جریخیدن مولکولها دور محورشان در خط سیر ممبئی دوران مینمایند. هر قدر درجه حرارت جسم بیشتر باشد این حرکت سریعتر است. يك الکترون متحرك حكم يك جریان الکتريسيه را دارد. اگر الکترون روی منحنی مسدودی حرکت نماید جهت حرکت آن در هر نیم منحنی تغییر میکند و از این حیث به جریانی که در دو جهت مخالف نوسان مینماید شباهت پیدا میکند و بنا بر این اثر آن در اطراف مانند اثر يك نوسان الکتريك است. پس چنین بنظر میاید امواج نور همان امواج الکترومقناطیس هستند که الکترونهای سریع حرکت (در اجسام گرم) باعث ایجاد آنها میگرددند تمام تجربیاتی که تا کنون بیان کردیم با نظریه مزبور موافقت مینماید اگر در فاصله معین تعداد نوسانات الکترونهای مختلف تمام مقادیر ممکنه را داشته باشد طیف نور متوالی خواهد بود و اگر الکترونها نوساناتی با تعداد تناوب معین انجام دهند طیف خطی خواهد شد.

(۱۱) **جذب شدن امواج** - اگر امواج الکترومقناطیس يك جسم برسد و دوره (مدت) نوسان مخصوص الکترونهای آن با امواج مزبور موافق باشد، امواج جذب میشوند و انرژی آنها باعث ارتعاش و نوسانهای الکترونهای جسم میگردد ولی اگر موافق در کار نباشد امواج بلامانع از جسم عبور مینمایند. از روی این نظریه میتوان بطور واضح قانون کیر شوفر را (که مطابق آن نسبت قدرت تشعشع و جذب در جسمی برای طول موج و درجه حرارت معین مقداری است ثابت) بیان نمود.

اجسام شفاف که امواج مرئی را از خود عبور میدهند طوی از الکترون

هایی که دوره نوسان مخصوص آن ها با دوره تناوب امواج مرئی طیف مطابقت کند میباشد .

(۱۳) تأثیر الکتریسته و مقناطیس در تشعشع نور — قوای الکتریک

و مقناطیس در نوع نور متشعشع تأثیر مینماید و این تجربه نیز به اثبات تئوری موجی نور کمک میکند . فرض کنیم سطح دوران الکترونها مثلاً قائم باشد و منبع نور را مابین دو قطب مقناطیس (مثلاً فلز اسب) طوری قرار دهیم که امتداد خطوط قوا بر سطح دوران الکترون ها عمود (در این حالت افقی) باشد مطابق قانون سه انگشت دست چپ میدان مقناطیس در جریان الکتریک (الکترون متحرک) اثر نموده آنرا حرکت میدهد و این امر بر حسب جهت دوران الکترون یا باعث دور شدن و یا باعث نزدیک شدن آن میگردد یعنی شعاع منفی دوران باز یابد تر و یا کمتر میشود . اگر سرعت حرکت الکترون ثابت باشد در حالت اول سریعتر و در حالت ثانی بطی تر از حالت سابق حرکت خواهد نمود . اگر ابتدا تعداد نوسانات تمام الکترونها مساوی (تظیر با خط ممین از طیف) باشد ، در میدان مقناطیس در حالت جدید دو نوع تعداد نوسان و بنابراین دو خط طیف تولید میشود که در طرفین خط طیف اصلی قرار میگیرند .

چنانکه خواهد آمد قوه انحراف عبارت از $eH \cdot v$ یا $eH \cdot \lambda$ بار الکتریک الکترون ، v سرعت حرکت و H شدت میدان مقناطیس است (وقوه گریز از مرکز mv^2/r میباشد مقدار $1/r$ را از روی انحراف خطوط طیف میتوان بوسیله تجربه بدست آورده بدین ترتیب نسبت e/m را معین نمود . مقدار e/m آنچه که بوسیله انحراف اشعه کاتودی معلوم میگردد e/m (نسبت بار الکتریک الکترون بر جرم آن) مطابقت مینماید .

چون تمام خطوط طیف تجزیه میشوند (در بعضی موارد از یک خط چند خط ظاهر میگردد) و نتایج تجربیات با محاسبات دیگر مطابقت میکند . امروزه تئوری امواج الکترون و مقناطیس نور استعکام کافی دارد .

(۱۴) تولید شدن اشعه X — ایندسته اشعه نیز جزء امواج الکترون و مقناطیس

میباشد و بدین ترتیب تشکیل می شود که یک الکترون تقریباً با سرعت نور با مولکول آتشی کاتود تصادم نموده ناگهان ساکن میشود .

میدان الکترون و مقناطیس الکترون متحرک (که حکم جریان الکتریسته را دارد) یک مرتبه معدوم میگردد . الکترون موقع تصادم چند نوسان کوتاه و کاملنده که زود ضعیف میشود انجام میدهد و بنابراین در اثر ظییر بانوسان جرقه ، امواجی تولید میگردد . مدت این نوسان نسبت به مدت نوسان خود الکترونها خیلی کوچک است و بدین جهت قدرت نفوذ اشعه X خیلی زیاد میباشد . اگر اشعه X بر سطح فلزی برسد صرف نظر از اینکه از سطح فلز الکترون خارج مینماید الکترونها را دیگر را که مدت نوسان مخصوص خان بانوسانات اشعه تابش را بطه مخصوص خازنه مرتعش میازند و بدین ترتیب اشعه جدید

X از فلز مزبور تولید میشود که آنها را **اشعه X ثانوی** مینامند. اختلاف این دسته با اشعه اولی در اینست که زیاد کاهنده نیست و طول موج آن قدری بیش از اشعه X اصلی است و آنها را **اشعه X فلوئوری** نیز مینامند.

(۱۴) **قوانین طیف** — اجسام جامد افروخته **طیف متوالی** و گازها **طیف اوار** یا **طیف اوری** یا **خطی** ایجاد میکنند. **نوارها** عبارت از نواحی نورانی طیف هستند که یکطرف آنها (یا طرف مواجه قرمز و یا طرف مواجه بنفش) حد معین و مشخص دارد در صورتیکه رنگ طیف بطرف دیگر بتدریج تغییر مینماید اگر این نوار را تجزیه کنیم عده زیادی خطوط نشان میدهد.

بوسیله اسبابهای جدید و دقیق علمی (از قبیل نرده انکسار مفر) موفق شده اند محل خطوط طیف گازها را بانهایت دقت معلوم سازند. میتوان برای سلسله خطوط طیف فورمول و قانونی معین نمود که بوسیله آن بانهایت سهولت محل هر يك از خطوط معلوم

«ش ۱۴»

گردد مثلاً (ش ۱۴) محل خطوط طیف هیدروژن را نشان میدهد. در دنبال خطوط مرئی طیف هیدروژن $H\alpha$ ، $H\beta$ ، $H\gamma$ و $H\delta$ یکدسته خطوط دیگر در نواحی بنفش وجود دارد که فاصله آنها نسبت بهم بتدریج کم میشود. طول موج آنها از روی فورمول

$$\frac{1}{\lambda} = R \cdot \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{k^2} \right)$$

معلوم میگردد. برای هر يك از خطوط k منظمأ اعداد صحیح متوالی ۳، ۴، ۵، ۶ و غیره را دارا میباشد. اگر از یکطرف بوسیله تجربه λ طول موج یکی از خطوط طیف را معلوم نموده از طرف دیگر بوسیله فورمول مزبور مقدار λ را حساب کنیم ملاحظه خواهیم نمود نتیجه تجربه و محاسبه بانهایت دقت باهم مطابقت میکنند مثلاً اعدادیکه در تعیین طول موج یکی از این خطوط بدست میآید مطابق تجربه ۶۵۶۳٫۷ و مطابق محاسبه ۶۵۶۳٫۴ میباشد، علاوه بر این در طیف هیدروژن دستجات خطوط دیگر نیز وجود دارد طول موج یکدسته از آنها از روی فورمول

$$\frac{1}{\lambda} = R \cdot \left(\frac{1}{3^2} - \frac{1}{k^2} \right) \text{ و دسته دیگر از روی فورمول } \frac{1}{\lambda} = R \cdot \left(\frac{1}{4^2} - \frac{1}{k^2} \right)$$

معلوم میگردد. خطوط دسته اول در ناحیه ماوراء قرمز و دسته ثانی در ناحیه ماوراء بنفش قرار گرفته است.

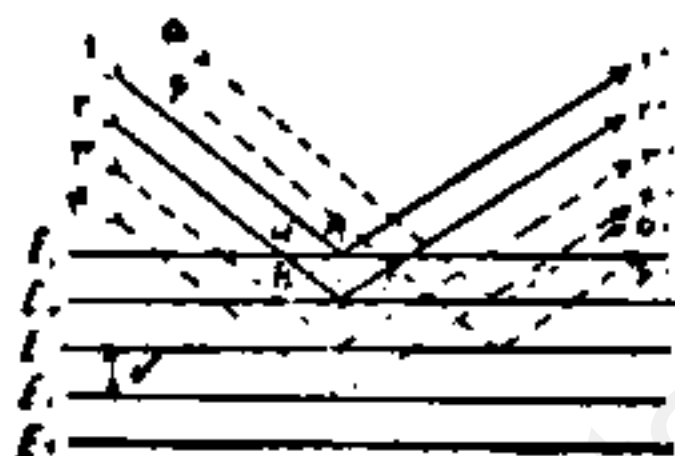
مقدار ثابت R در تمام این فورمولها یکی است از همه جالبتر اینست که همین

مقدار R در فورمول دستجات خطوط طیف سایر گازها نیز دخالت میکند. علاوه بر این یک عامل Z (مجدور یک عدد صحیح) وارد میشود به سببکه فورمول کلی دستجات خطوط طیف عبارت است از :

$$1/\lambda = Z^2 R (1/n^2 - 1/k^2)$$

که در آن Z اعداد صحیح متوالی بزرگتر از ۱ را قبول میکند. R یک ثابت کلی است و Z منوط به گاز مفروض میباشد و مقدار آن برای عناصر شیمیائی همان عدد اتمی آن عنصر شیمیائی مزبور در سلسله تناوبی اجسام است (شرح خواهد آمد).

(۱۵) **اشعه طیف X** - دانه های متبلور حکم نرده فضائی را در مقابل امواج دارند و بوسیله آنها میتوان خاصیت موجی اشعه X را نشان داده بدین ترتیب طول موج اشعه مزبور را معین نمود. فرض کنیم E_1, E_2, E_3 و غیره (ش ۱۵) سطوح داخل دانه متبلور باشند که آنها بفواصل مساوی روی آنها قرار گرفته اند. فرض کنیم دسته اشعه

با طول موج λ در تحت زاویه α بر این سطوح بتابد شعاع ۱ در A و شعاع موازی آن ۲ در C منعکس میگردد. اختلاف حالت موجی دو شعاع منعکس شده منوط به فواصل BC و CD میباشد اگر فاصله سطوح موازی E را d فرض کنیم $CD = BC = d \sin \alpha$ و بنابراین اختلاف حالت موجی $2d \sin \alpha$

ش ۱۵

خواهد بود. اگر این مقدار مضرب صحیح از λ یعنی مساوی $n\lambda$ (عدد صحیح است) باشد دو شعاع انعکاس بواسطه تداخل هم دیگر را تقویت خواهد نمود. چون λ برای اشعه تابش مقداری است معین بنابراین بازاء امتدادهای معین (بازاء مقادیر مخصوص از λ) اشعه انعکاس هم دیگر را در نتیجه تداخل تقویت میکنند. این این حالت برای اشعه λ ۱، ۲، ۳، ۴ و غیره نیز وجود دارد. چون انعکاس هر شعاع با شعاع ماقبل با اندازه λ اختلاف حالت دارد و با آن جمع میشود بنابراین تمام اشعه انعکاس بایکدیگر هم حالت بوده جمع میگردند و بازاء این تمایل مخصوص هم دیگر را تقویت مینمایند. اگر λ تغییر کند بازاء تمایل مخصوص دیگری تمام اشعه انعکاس هم دیگر را تقویت مینمایند اگر سطوح انعکاس دانه متبلور را در حول اشعه X واصل دوران دهیم تا α از صفر شروع به نمو نماید بتدریج روابط :

$$\lambda_1 = 2d \sin \alpha_1, \lambda_2 = 2d \sin \alpha_2$$

(در صورت تقویت) برای طول موجهای مختلف صادق خواهد بود اگر مقدار d معلوم باشد مقدار λ و α نیز میتوان حساب کرد. بواسطه کوچک بودن مقدار d (که

بوسائل علمی معین نمود) این طریقه برای تعیین طول موج اشعه X بسیار مناسب است چنانکه واضح است در این تجربه عامل اساسی سطح دانه متبلور نبوده بلکه سطوح موازی داخل آنست. اشعه X را بردانه متبلور تابانده آنرا در حول اشعه تابش دوران میدهند بازاء مضارب صحیح از λ نیز تقویت صوت میگردد بنا بر این علاوه بر طیف اصلی طیف های فرعی درجه m نیز صوت میگردد طیف حاصل شده را میتوان عکاسی نمود طیف تمام عناصر را بوسیله ترکیبات جامد آنها میتوان معین کرد و تجربه ثابت نموده است که در اینجا نیز دستجات منظم خطوط طیفی (که اشعه $M.L.K$ و غیره نامیده میشود) وجود دارد. در اینجا نیز فاصله خطوط طیف در تحت فواین خیلی دقیق است و فواصل $1/\lambda_p - 1/\lambda_q$ و ثابت R و عدد Z دخالت مینمایند.

II

نسبی بودن زمان و مکان

(۱۶) اهمیت زمان و مکان در علوم - زمان و مکان در علوم بشری

اهمیت مخصوص دارد مقصود هر علم اهم از علوم طبیعی یا پسیکولوژی اینست که قضاای طبیعت را در سلسله های منطقی بهم مربوط سازد ، حال باید دقت کرد قضاای و تغییرات طبیعت بازمان و مکان چه رابطه دارد ؟

قضاای و تغییرات را میتوانیم بوسیله اعدادی نمایش دهیم بقسبکه هر قضیه که دارای عدد بزرگتری است دیرتر و هر قضیه که دارای عدد کوچگتری است زودتر صورت گرفته باشد . اسبابی که بوسیله آن چنین ترتیب را میتوان عملی نمود ساعت نامیده میشود . پس ساعت چیزی است که قضاای و تغییرات آنرا میتوان شهر د (مقدار دوران ، عده زنگها وغیره) دو شخص میتوانند اغلب قضاای را باهم بوسیله نطق مقایسه کنند ولی در بعضی موارد این مقایسه نمیتواند صورت گیرد . اگر عده زیادی از افراد بنی نوع بشر قضیه معینی را بطور مساوی درك کنند يك مفهوم کلی تشکیل میگردد . ساعت و اسبابهای دیگری که در علوم طبیعی بکار میریم از روی این اصلی است . یعنی هر شخص يك دوران کامل عقربك ثانیه شمار را مدت معین و مشخص يك ساعت = ۶۰ دقیقه میداند و دورانهای متوالی را بایکدیگر مساوی فرض میکند . علوم طبیعی مجبور است پایه جسم زمانی و وسائل اندازه گیری آنرا بر روی اساس سهل و ساده بنا کند ولی فلسفه آنرا به قله صعب الوصول تفکرات و تجسمات میکشاند و ما اگر بخواهیم به نتیجه مثبتی برسیم مجبوریم دوباره آنرا پائین آورده در لایراتورهای خود بوسیله ساعت باندول وغیره قابل درك نمائیم .

همین حالت برای تجسمات مکانی وجود دارد اگر بخواهیم در دایره علوم طبیعی مکان را مورد تحقیق قرار دهیم باز مانند همه جا بایستی به قضاایائی که در دسترس تجربیات عملی باشند رجوع کنیم .

مطابق عقیده ارسطو هر قدر حالت اولی و آخری يك سلسله تغییرات بهم شبیه تر باشد فهم آن آسانتر است . این عقیده را «پوانکاره» بدین ترتیب بیان میکند (۱) تغییرات اجسام جامد آنچه که بوسیله انسان دوباره باسانی بحالت اولیه خود

بر میگردد برای فهم ساده تر میباشد و آنها را تغییرات مکانی مینامند. اساس علم هندسه تطبیق امکان همین تغییرات مکانی است. اگر بوسیله تغییرات مکانی اجسام C, B و غیره را بر جسم A اضافه کنیم میتوانیم جسم جدیدی تشکیل دهیم یا با اصطلاح علمی **جسم A را ادامه دهیم**. جسم A را میتوان آنقدر در فضا ادامه داد تا با هر جسم غیر معین X تماس کند چنین فضا را **مکان نسبی جسم A** مینامیم. پس تمام اجسام را در مکان نسبی هر جسم غیر معین A میتوان فرض نمود.

تا کنون در علوم مخصوصاً فیزیک به **فضای سه مختص یا تری دیمناسیو** **نال** معتقد بودیم یعنی هر نقطه از فضا بوسیله مختصات هندسه تحلیلی x, y, z کاملاً معین و مشخص بود و بر عکس سه مختص معین نقطه معلومی را نمایش میدادند. چنین مکان همان فضای هندسه اقلیدس است که دارای مختصات سه گانه میباشد در چنین فضا چنانکه میدانیم اگر روی جسم جامدی دو نقطه فرض کنیم فاصله آنها نمایش خطی است و راجع به اختلاف مختصات هر یک از نقاط در هر حالت رابطه:

$$\Delta S^2 = \Delta x^2 + \Delta y^2 + \Delta z^2 \quad \text{صادق است.}$$

چنین مکان را **فضای اقلیدس** و چنین مختصات را **مختصات کارتری** مینامند در این نوع تفکر فرض میکنیم اولاً جسمی که شامل دو نقطه مفروض است بتواند هر نوع حرکتی انجام دهد، و بنابراین دو طول یا دو جسم مساوی در چنین فضا بتوانند (بدون توجه به حالت حرکت آنها) همیشه و هر جا بر هم منطبق گردند. این فرض تا حدیکه طولها (نسبت به فواصل اجرام مساوی) کوچک باشند باز اندازه کافی صحیح است.

برای اندازه گیری طول خط ΔS لازم است واحد مقیاسی داشته باشیم و اگر آن را n مرتبه روی امتداد مستقیمی بدنبال هم قرار دهیم خطی بطول n بدست خواهیم آورد. اگر بخواهیم خط مستقیم را بوسیله رابطه نشان دهیم در سلسله مختصات کارتری این امر خیلی ساده است و چنانکه میدانیم رابطه خط مستقیم $nx + y = a$ میباشد بهمین ترتیب اقسام مختلفه خطوط منحنی را بوسیله مختصات **عمودی، مختصات قطبی، مختصات پارامتری** میتوان نمایش داد. ولی باید فهمید آیا جز محورهای مختصات سلسله کارتری و فضای اقلیدسی (در مکان نسبی) **سلسله های مختصات مخصوصی** (که مانند همان سلسله کارتری باشد) وجود دارد یا نه؟

در این سلسله های مختصات طول یک قطعه خط (فاصله بین دو نقطه از مکان نسبی) با اختصاص باطرز ساده تغییر میشود. تمام هندسه بر روی اساس همین فاصله بین دو نقطه بنا میگردد. معمولاً در هندسه رابطه مابین قضایای ریاضی و حقیقت اشیاء را بیان نمیکند و این خود لازم نیست زیرا در اینجا بایستی فقط رابطه منطقی قضایا مورد دقت قرار گیرد. اگر روابط و قضایای ریاضی صحیح یعنی بدون غلط منطقی از بدیهیات

عشتق شده باشد. شخص ریاضی‌دان کاملاً راضی است و دیگر صحت یا عدم صحت هندسه اقلیدس برای او اهمیت ندارد. ولی در علوم طبیعی مجبوریم مفهوم کلی هندسه (علم مکان) را برای اشیاء حقیقی (اجسام جامد) تطبیق کنیم والا هندسه برای علوم طبیعی حکم هیچ را خواهد داشت. پس در علوم طبیعی مخصوصاً در پسیکولوژی صحت یا عدم اصول را مورد بحث قرار میدهیم و ما بدین نکته اشاره خواهیم کرد.

چنانکه سابقاً دیدیم فاصله بین دو نقطه در سلسله کارتری بوسیله فرمول کلی

$$\Delta s^2 = \Delta x^2 + \Delta y^2 + \Delta z^2$$

تعبیر میشود (دو طول در فضا وقتی مساوی هستند که مجموع مجذور های تصاویر مختصی آنها مساوی باشد، قیثافورت)

حال اگر $\Delta x, \Delta y, \Delta z$ نمایش هر يك از مقادیر $\Delta x, \Delta y, \Delta z$ باشد (برحاین ۳ و ۱) رابطه مزبور را بطور کلی بصورت:

$$(۱) \quad \Delta s^2 = \sum \Delta x^2$$

مینویسیم و اگر سلسله محورهاى کارتری دیگری را در نظر بگیریم باز برای Δs رابطه نظیر را بدست خواهیم آورد بقسمتیکه:

$$(۲) \quad \sum \Delta x^2 = \sum \Delta x'^2$$

در این صورت میگویند $\sum \Delta x^2$ نسبت به محورهاى مستقیم عمود يك لا یتغیر

میشود و طول خط در سلسله‌های مختلفه مختصات در هندسه اقلیدس مساوی است و انتخاب محور مختصات (مستقیم و قائم) تأثیری در آن ندارد. بهمین ترتیب راجع به سطح و حجم و غیره نیز تئوری لا یتغیرها صادق است. (۱)

خواص يك لا یتغیر و ارتباطی با انتخاب سلسله کارتری نداشته در تمام سلسله‌ها

(۱) مثلاً مقدار حجم V نیز يك لا یتغیر هندسی است و آنرا نیز بترتیب

ذیل نشان میدهند.

$$V = \iiint dx_1 dx_2 dx_3$$

(مقادیر x نمایش ابعاد میباشد) بوسیله تعویل نظیر یا آنچه که در خط

بیان کردیم نظیر رابطه (۲) را میتوانیم بدست آوریم فورمولهای تعویل «یا کوپی» بترتیب کلی ذیل میباشد:

$$\iiint dx'_1 dx'_2 dx'_3 = \iiint \frac{\Delta(x'_1, x'_2, x'_3)}{\Delta(x_1, x_2, x_3)} dx_1 dx_2 dx_3$$

خواص آن بدون تغییر است. در بعضی مفهوم های دیگر هندسی نیز مانند لایتنرها انتظاب مختصات کارتری در خواص دخالت ندارد. مانند وکتور (حامل) و تانسور. هر حامل را میتوانیم منتجاً طول هادانسته آنرا بر حسب اجزاء مرکب کننده خود تغییر کنیم. هر وقت اجزاء مرکب کننده حامل در یک سلسله معدوم شود در سلسله های دیگر نیز از میان میرود. (خاصیت «هم تغییر بودن»)، همچنین سطح واقع در فضای مختصات را میتوانیم بوسیله اجزاء مرکب کننده تغییر نماییم در این صورت آنها را اجزاء مرکب کننده یک تانسور درجه دوم مینامیم که اگر در یک سلسله معدوم شوند در تمام سلسله های کارتری از میان خواهند رفت. معمولاً برای اینکه فضایی مربوطه رابطود کلی بیان کرده باشند لایتنرها را تانسور درجه صفر و حامل را تانسور درجه اول مینامند. تانسورها خواص جمع، تفریق، ضرب، اختصار، قرینه و غیره دارند که دقت در آنها مربوط به ریاضیات است. بطور خلاصه متذکر میشویم که هندسه اقلیدس فضا را بشکل فرقه که از مکعب های واحد (ضلعشان مساوی واحد) تشکیل یافته است مجسم میکند نقطه ای که در گوشه مکعب ها (فصل مشترک خطوط) قرار دارند دارای مختصات عدد صحیح میباشد، زمان در چنین سلسله بوسیله انطباق حالت ساعت هر یک از نقاط با ساعت مبده تعبیر میشود. در سلسله کارتری این زمان حکم زمان حقیقی را دارد یعنی حالت حرکت ساعت و ناظر در آن دخالتی نمیکند و حال آنکه در فیزیک جدید حالت حرکت ساعت در تعیین زمان دخیل است.

آنچه که تاکنون بیان نمودیم راجع به فضای اقلیدس است. تمام روابط و قوانین فیزیک نیز تا این اواخر بر حسب خواص مزبور بیان میشد. ما ابتدا حالت بعضی روابط مهم فیزیک را بوضع قدیمی بیان نموده بعد تغییراتی را که مطابق اصول جدید علمی بایستی در آنها داده شود متذکر میشویم. رابطه حرکت یک جرم چنانکه میدانیم عبارتست از:

$$m \cdot \frac{d^2 x_i}{dt^2} = X_i$$

(X_i نمایش مقدار قوه است)، dx_i (فاصله) حامل و dt لایتنرها است پس

$\frac{d^2 x_i}{dt^2}$ نیز حامل است (بطور عموم مشتق گرفتن نسبت بزبان خاصیت تانسور را تغییر

نمیدهد). m لایتنرها است پس X_i نیز یک حامل (تانسور درجه اول) میباشد. قوه

حامل است. خاصیت حامل بودن قوه را بدین ترتیب میتوان بیان نمود که هر یک از نقاط

فضا بر حسب محل خود دارای انرژی پتانسیل (انرژی حال سکون) مخصوصی است یعنی

انرژی پتانسیل ϕ تابعی از حامل dx_i میباشد و ضریب تناسب همان X_i مقدار

قوه است بوسیله که

$$X_{\gamma} = - \frac{\Delta \varphi}{\Delta x_{\gamma}}$$

اگر در رابطه $m \frac{d^2 x_{\gamma}}{dt^2} - X_{\gamma} = 0$ طرفین را در سرعت (که حامل یا تانسور

دوجه اول است) ضرب نمائیم حاصل میشود :

$$\left(m \frac{d^2 x_{\gamma}}{dt^2} - X_{\gamma} \right) \cdot \frac{dx^{\gamma}}{dt} = 0$$

حال اگر اجزاء تناوی را در dt ضرب نموده ملاحظه کنیم حد مجذور فاصله به مجذور زمان همان مجذور سرعت میباشد رابطه قوه زنده را بدست میآوریم بر ترتیب ذیل :

$$d\left(\frac{mv^2}{2}\right) = X_{\gamma} \cdot dx^{\gamma}$$

رابطه قانون جاذبه عمومی جرم نیوتون و روابط راجع به الکتریسته را نیز بطریق مشابهی میتوان استنباط کرد.

نتیجه : فضای هندسی اقلیدس متعددالشوع (ایزوتروپ) است یعنی تمام امتدادهای آن دارای خواص متشابه میباشد. اختصاص سلسله مختصات کارتزی ساده بودن روابط مربوط بدان است. سرعت و قوه در این فضا حامل است و جرم و انرژی لایتغیر و عزم قوا تانسور میباشد. اصول قوانین این سلسله بر تئوری لایتغیر هاست. تا این اواخر برای قوانین علوم طبیعی چنین فضای سه مختص را در نظر میگرفتند ولی امروز فرضیه نسبی در اصول نظریات علمی تغییراتی پیش آورده است.

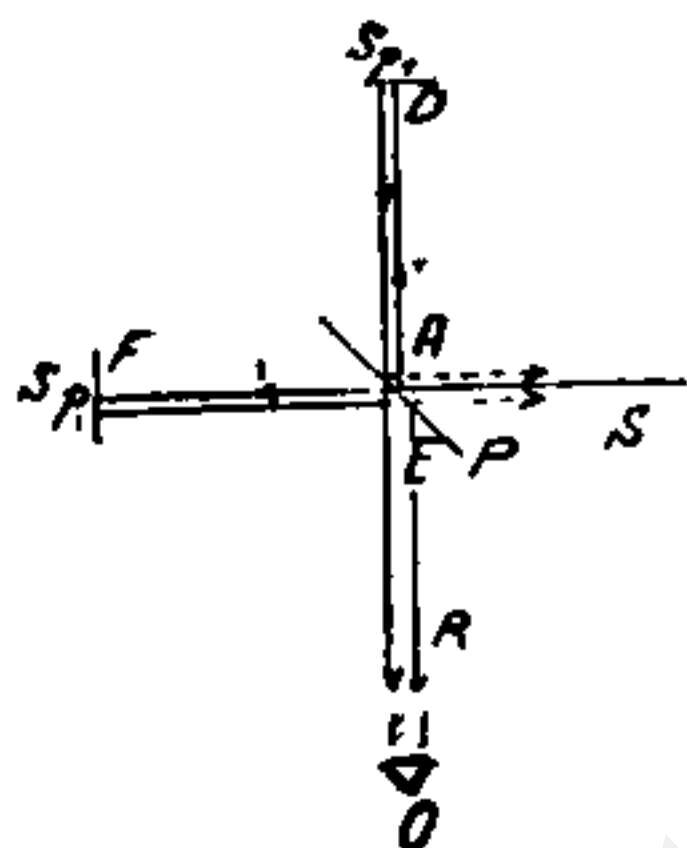
(۱۷) **فیزیک ماده و اثر** - موضوع مکانیک ، حرارت و صوت

ماده است ، قضایای تشعشع حرارت ، نور و الکتریسته مربوط به فیزیک **اثر** است ، اثر را سیال لطیفی فرض میکنیم که تمام ماده و خلاء را پر نموده اجزاء آن بواسطه ارتباط که بایکدیگر دارند ناقل و ناشر قضایای مقناطیس و الکتریک میباشد. بدین ترتیب فرض میکنیم در فیزیک **اثر** نیز مانند فیزیک ماده (مثلا مکانیک) **قائیم** **قریب** صورت میگیرد یعنی هر جزء بلافاصله در جزء بعد مؤثر واقع میشود. راجع بحالت حرکت **اثر** تاکنون اشاره نکرده ایم. در تعیین سرعت نور با طریقه **رومر** بدون تذکر مخصوص فرض میکردیم **اثر** ساکن است و در امتحانات زمینی فرض میشد **اثر** نیز بازمین متحرك میباشد. علت یکسان بودن نتیجه دو امتحان شاید در عدم دقت امتحانات علمی ما باشد. مثلا اگر سرعت صورت را یکمرتبه در قطار متحرك و یکمرتبه در حالت سکون معین نمایم دو مقدار مختلف بدست خواهیم

آورد. تحقیق اینکه آیا اثر ساکن است یا متحرک؟ برای اصول علم فیزیک اهمیت اساسی دارد.

(۱۸) امتحان «فیزو» و «میشل زون» - راجع به تحقیق مسئله مزبور امتحانات عدیده بعمل آمده است که اصول آنها بترتیب ذیل میباشد. فیزو سرعت نور را در آب ساکن و جاری معین نمود. در هر دو حال نتیجه یکسان بود بنابراین نتیجه گرفت: «اثر ساکن است» اما اگر اثر ساکن باشد بایستی از روی تجربه سرعت نور در

جهت حرکت زمین و در امتداد عمود بر آن متفاوت گردد تا حرکت زمین در اثر ساکن معلوم شود.

«میشل زون» این تجربه را عملی نمود. اگر اثر ساکن باشد نور منبع A یکمرتبه در امتداد حرکت زمین به F رسید دوباره از F برگردد، دفعه دیگر در امتداد عمود بر امتداد اولی یا امتداد دیگر مثلا از A به D رسیده مراجعت کند و $AD =$ باشد راهی را که نور در حالت اول (امتداد AF) طی کرده است متفاوت با حالت ثانی (امتداد AD) خواهد بود

«ش ۱۶»

(ش ۱۶). اگر متر $AF = ۱$ باشد چون سرعت نور ۱۰ هزار برابر سرعت حرکت زمین (۳۰ کیلومتر در ثانیه) است پس اختلاف مزبور ۰۰۰۱ متر خواهد بود. در تجربه که از روی تداخل شعاع تابش و انعکاس مدت لازم برای طی مسافت AD و AF را حساب مینمود در هر دو حال مدت ثابتی پیدا شد. بنابراین «اثر ساکن نیست» نتیجه این تجربه مخالف با نتیجه تجربه فیزو میباشد.

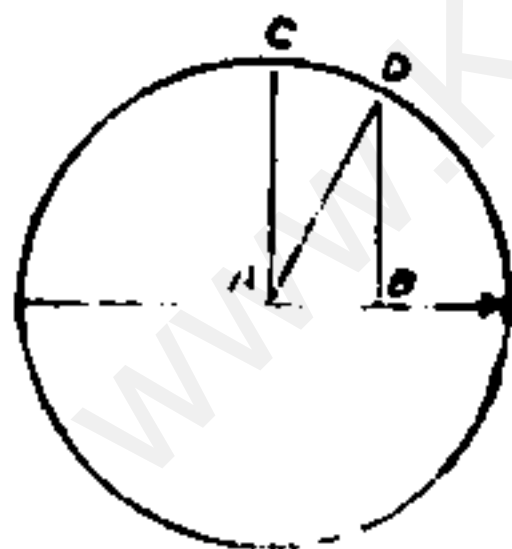
(۱۹) سرعت نور ثابت است - نتیجه مهم امتحانات مزبور (و تجربیات نظیر دیگر) اینست که شخص ناظر خواه ساکن و خواه متحرک باشد در هر حال از روی تجربه برای سرعت نور عدد ثابتی پیدا میکند. امتحانات مزبور بطوری دقیق انجام داده شده است که اگر حقیقه اختلافی در سرعت نور موجود بود بایستی بوسیله تجربه معلوم و واضح شود.

بنابر این نتایج متضاد تجربیات مزبور را بطور کلی به ترتیب ذیل بیان میکنیم.

اگر سرعت نور را در دو سلسله از اجسام که نسبت بهم در امتداد مستقیم با سرعت یکدیگر و اخت متحرک میباشند اندازه گیریم مقدار آن در هر دو سلسله مساوی است.

ابتدا بنظر میآید که اگر سرعت نور را یکمرتبه در امتداد حرکت زمین و دفعه دیگر در خلاف جهت آن معلوم سازیم بایستی سرعت یکمرتبه و دفعه $c+v$ جلوه کند (c سرعت نور و حرکت زمین است) و حال آنکه اسباب تداخل (انتر فرمتر) مزبور که « مبطل زون » تهیه نموده بود با وجود کمال دقت در هر حال سرعت نور را ثابت نشان میدهد . یعنی بوسیله این تجربه واضح میشود اتر ساکن نیست ولی تجربه فیزو معلوم میکند اتر ساکن است پس وجود اتر محال منطقی است و اتر وجود ندارد اما از طرف دیگر فواصل مابین ستارگان را نمیتوانیم بخلاف صرف فرض کنیم زیرا تاثیر جاذبه در سرعت نور مؤثر است و این تاثیر بایستی بوسیله ای از وسائل صورت گیرد پس اتر وجود دارد .

جهت بیان این اشکال و تضاد دو سلسله متحرك (مثلا یکی از ثوابت نسبت به زمین یا دو قطار راه آهن که از مجاورت هم گذشته در امتداد مستقیم از هم دور میشوند) را در نظر میگیریم . فرض میکنیم دو قطار هر کدام در پهلو دارای نوك تیزی باشند که موقع عبور از مجاورت هم نوكها که کاملاً مقابل یکدیگر قرار گرفته بواسطه بار الکتریسیته مخالف که در دو نوك قبلاً ایجاد نموده ایم تولید جرقه کنند و بدین ترتیب نوری ایجاد شود . شخص A در داخل قطار اول و شخص B در داخل قطار ثانی هر دو با وسائل علمی کاملاً شبیه سرعت نور را معین نمایند . در این صورت حالت A و B کاملاً قرینه خواهد بود .

ش ۱۷

در (ش ۱۷) فقط حالت A را در نظر می گیریم . اگر c سرعت نور باشد پس از t ثانیه نور موج کرة که مرکز آن A و شعاع آن $AC=c.t$ است تشکیل خواهد داد . میتوان برای سهولت مطالعه فرض نمود که اساساً A ساکن و B با سرعت v (مجموع سرعت های A و B نسبت بهم) متحرك است . پس از مدت زمان مزبور t ثانیه ناظر B به اندازه $AB=v.t$ از

A دور شده است . اما B هم با همان اسبابها همان سرعت ثابت c را برای نور پیدا میکند یعنی ملاحظه مینماید نور پس از t ثانیه موج کروی با شعاع ct در اطراف B تشکیل داده است در صورتیکه بصورت صوح (مجموع به ش ۱۷) طول BD ... است و جمیع نقاط يك کرة میتوانند در آن واحد هم از A و هم از B بیرون روند . اگر A را متحرك و B را ساکن فرض کنیم باز همین تضاد وجود دارد . حاله خواهیم دید فقط وقتی میتوان اشکال این منافات منطقی و ریاضی را برطرف نمود که فرض کنیم اسبابهای اندازه گیری و ساعتها در A و B خاصیت متفاوت دارند طول l و زمان

که در دو سلسله متحرك مزبور اندازه گرفته میشود، نسبت به حالت حرکت آن
ها تغییر مینماید. بجهت تفسیر و مرتفع نمودن تضاد سه حکم مهم را در این مورد در
نظر میگیریم.

۱- اگر مقیاس مدرج (۱) نسبت با امتداد حرکت عمود باشد،
برای شخص ناظر طول ثابتی را خواهد داشت ام از اینکه شخص و مدرج مزبور
نسبت بهم ساکن یا متحرك باشند. برای اثبات این مطلب تصور میکنیم دو مدرج در
 A و B موجود و کاملاً با هم مساوی باشند یعنی اگر آنها را پهلوئی هم قرار دهیم
درجات آنها بر روی هم منطبق شود. اگر A و B نسبت بهم متحرك باشند فرض کنیم
طول مدرج تغییر کرده مثلاً کوتاهتر شده باشد در اینصورت A که خود را ساکن و
 B را بطرف خود متحرك میدانند موقع عبور B از مجاورت A (عبور دو مدرج از
مقابل هم) مدرج B را کوتاهتر درك خواهد نمود و بهمین ترتیب شخص B مدرج
 A را کوتاهتر از مدرج خود تصور خواهد کرد. یعنی یکی خواهد دید که چند درجه
مدرج A زیاد تر از B است و دیگری بر عکس، اینمعال است زیرا فرض کنیم
صفحه فلزی داشته باشیم که در آن سوراخی بشکل دایره ایجاد شده باشد. گلوله
دیگری در کار باشد که شعاع آن کاملاً مساوی شعاع دایره سوراخ مزبور باشد.
حال گلوله را در قطار B و صفحه فلزی را در قطار A طوری جسم میکنم که موقع
عبور دو متحرك از مقابل هم گلوله مقابل سوراخ قرار گیرد. در موقع سکون گلوله
بدون زیاد و کم از سوراخ میگذرد. ولی اگر A و B نسبت بهم متحرك باشند اگر
 B خود را ساکن A را متحرك بداند لازم است که بنظر او سوراخ کوچکتر شده باشد
یعنی گلوله نتواند عبور کند و تغییراتی در فلز ایجاد نماید. بهمین ترتیب A حق دارد
خود را ساکن و B را متحرك بداند چون قضایا را برای A و B کاملاً قرینه هم
فرض نموده ایم در این حالت شخص A خواهد دید که گلوله کوچک شده از سوراخ
عبور میکند و فضای خالی در اطراف آن باقی میماند. بدین ترتیب لازم میآید A و
 B در يك زمان و در يك مكان (موقع عبور دو متحرك از پهلوئی هم) قضیه معین و
مشخص را دو نوع متفاوت درك کند در صورتیکه میدانیم قضایای طبیعت (با قضایای
پسیکولوژی اشتباه نشود) در يك زمان و در يك مكان برای اشخاص یکسان میباشند و در
مثال مزبور هر يك از دو متحرك حالت حرکت مخصوص دارند ولی برای تمام اشخاص
موقع رسیدن قطارها بهم الطباق زمانی و مکانی وجود دارد. از اینجا
واضح میشود که مكان (طول، عرض، عمق) در امتداد عمود بر امتداد حرکت
تغییر نمیکند. خط AD برای هر دو ناظر دارای يك طول معین است، اما باسانی

۱- هر فرض از مبده مقیاس مدرج عبارت از خط کش و یا لوس و یا لوریه مدرج است که بواسطه طول آن، زاویه، زمان
و غیره را اندازه میگیریم.

میتوان فهمید که این طرز نتیجه گیری را در مورد مدرج هائی که در امتداد حرکت واقع میباشند نمیتوانیم عملی کنیم و در این امتداد **حالت حرکت در طول مدرج** مؤثر است و ما شرح آنرا ذیلا خواهیم دید.

۲ - فرض کنیم هر دو ناظر بخواهند سرعت نور را معین نمایند. هر دو شخص مدت زمانی را که نور لازم دارد تا نقطه D برسد اندازه میگیرند. A ملاحظه میکند مثلاً در t ثانیه نور از A به D رسیده است. اما از نقطه نظر B نور فاصله کوتاه تر BD را طی کرده است و مطابق آنچه که گفتیم چون BD بر AB عمود است پس طول BD برای هر دو شخص بیک اندازه است و مقدار آن

$\sqrt{AD^2 - AB^2} = \sqrt{c^2 t^2 - v^2 t^2}$ میباشد (c سرعت انتشار نور و v سرعت حرکت B نسبت به A است) B بایستی زمان را بوسیله ساعتی که خواص آن کاملاً مانند خواص ساعت A است اندازه گیرد. اما میدانیم که هر دو شخص سرعت نور را بوسیله تجربه مساوی اندازه میگیرند (قانون ثبات سرعت نور). و این نتیجه فقط و فقط وقتی ممکن است صحیح باشد که برای دو شخص زمان های t و t' که در روی ساعت های خود میخوانند متفاوت باشد. زیرا مثلاً $BD < AD$ و $BD/t' = AD/t$ (ثبات مقدار سرعت نور) باشد پس $t' < t$ مقدار t' را بدین ترتیب پیدا میکنیم:

$$t'/t = BD/AD = \frac{\sqrt{c^2 t^2 - v^2 t^2}}{ct}$$

$$(1) \quad t' = t \sqrt{1 - v^2/c^2} \quad \text{و یا}$$

و از آنجا قانون دوم نتیجه میشود: اگر ساعتی با سرعت v حرکت کند به نسبت $\sqrt{1 - v^2/c^2}$ کند تر از حالت سکون خود میباشد. این حکم فقط راجع به ساعت نیست بلکه تمام قضایا و تغییرات مادی در B باید به همین نسبت بنظر A کندتر جلوه کند زیرا هر تغییر مادی میتواند اساس اندازه گیری زمان باشد.

۳ - از روی قانون ۲ که خود نتیجه قانون ۱ می باشد میتوان نتیجه گرفت: هر جسمی که با سرعت v بطرف شخص ناظر حرکت کند، در امتداد حرکت به نسبت $\sqrt{1 - v^2/c^2}$ کوتاه تر از مقدار حالت سکون (نسبت به ناظر مزبور) جلوه خواهد نمود.

اگر شخص B ساکن باشد و قطار راه آهن از پهلوی او با سرعت v عبور کند و B بخواهد طول قطار مزبور را اندازه گیرد مجبور است ابتدا زمان را اندازه

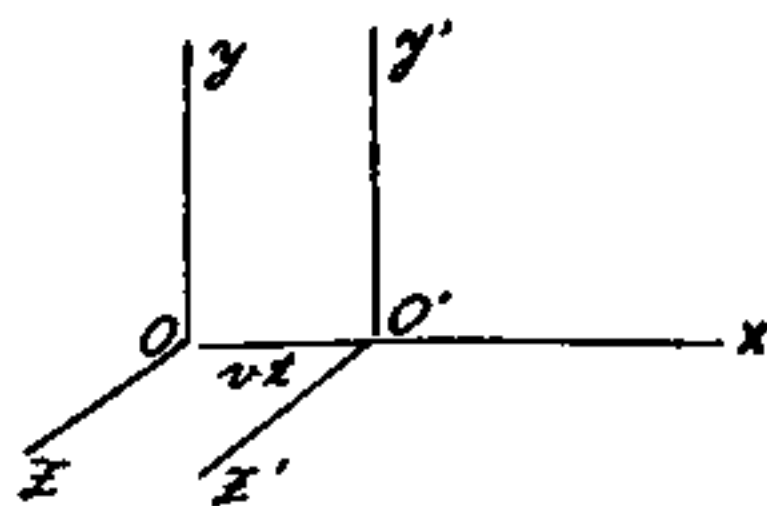
گیری کند و همین امر باعث میشود که طول قطار در تمام حالات مقدار ثابتی جزو نکند. از روی مطالعات مزبور واضح میشود دو ناظر A و B نه فقط سرعت نور (c) بلکه هر سرعت n (سرعت حرکت دو سلسله مادی نسبت بهم) دیگر را نیز نیز ثابت میدانند چه حالت حرکت A و B نسبت بهم کاملاً یکسان است. برای شخص B در ضمن حرکت l' (یا طول حرکتی قطار) عبارتست از $l' = l \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}$ (n سرعت حرکت قطار نسبت به B). اگر شخص A در داخل قطار باشد و بخواهد طول قطار را نسبت به خود (طول سکونی قطار) زیرا در این حالت ناظر نسبت به قطار ساکن است (اندازه گیرد کافی است که مدت عبور قطار را از مقابل B معین نموده $l = vt$ را حساب کند. برای شخص ناظر A زمان ساعت متحرک B (t') کوچکتر از زمان نظیر ساعت ساکن A (t) میباشد و بنا براین l طول قطار بنظر او (طول سکونی قطار) بزرگتر از طول قطار بنظر B (طول حرکتی قطار) خواهد بود پس همان نسبت زمان‌ها درباره طول‌ها نیز صادق خواهد بود یعنی

$$t' = t \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}$$

بكمك قضایای سه گانه مزبور میتوان تضاد نتایج تجربه مزبور را بیان نمود لورنس کوتاه شدن طول را در امتداد حرکت و این شقایب تغییرات راجع باندازه گیری زمان را در این مورد اساس تفکرات خود قرار میدهند.

(۴۰) علت ثبات سرعت نور در تحویل سلسله ها بیکدیگر

بكمك محاسبات ریاضی نیز نتایج مزبور را میتوان بدست آورد. فرض کنیم دو سلسله مادی که بطرف هم حرکت مینمایند یکی زمین و دیگری از صور آسمانی باشد. برای مدت کوتاه (مدت حرکت نور در انترفرو متر تجربه میشد زون) این حرکات را مستقیم الخط و یکنواخت فرض میکنیم. برای این که فهم مطلب ساده باشد در هر دو سلسله سه محور مختصات هندسه تحلیلی را طوری مجسم میکنیم که یکی از محورهاى آنها بر هم منطبق شده در امتداد حرکت (خط واصل بین دو سلسله) قرار گیرد (ش ۱۸) و دو محور سلسله ها باهم موازی باشند. سرعت حرکت دو مبده O و O' نسبت بهم v فرض میشود. شخص ناظر در O مختصات هر نقطه را در قضایا x, y, z و زمان را t نایش میدهد و ناظر O' مختصات را با x', y', z' و

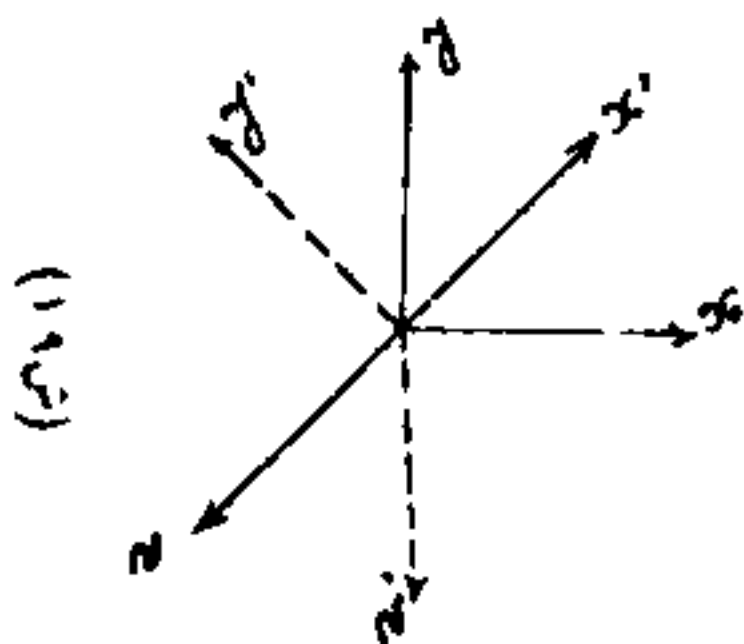
زمان را با t' تعبیر میکند. مطابق مشروحات گذشته فرض میکنیم در همان لحظه که O و O' برهم منطبق میشوند نوری تولید میگردد. ناظر O ملاحظه میکند پس از t ثانیه نور به شکل موج کروی که مرکز آن نقطه O و شعاع آن ct است (سرعت انتشار نور فرض میشود) انتشار یافته است. ناظر O' نیز مرکز کرة موج نور را در O' و شعاع آنرا پس از t' ثانیه مساوی ct' میداند. و چون هر دو ناظر در محل امتحان در تمام جهات مختلفه سرعت نور را بیک اندازه پیدا میکنند محبوریم مشروحات مزبور را قبول کنیم. اگر نور پس از مدت معینی (t ثانیه مطابق ساعت شخص O و t' ثانیه مطابق ساعت O') به شکل موج کروی انتشار یافت بجهت هر یک از نقاط سطح کرة در سه محور مختصات O رابطه $x^2 + y^2 + z^2 = c^2 t^2$ (۲) و در سه محور مختصات O' رابطه $x'^2 + y'^2 + z'^2 = c^2 t'^2$ صادق خواهد بود این دو فرمول ها را بطور کلی بصورت $\sum \Delta x^2 - c^2 \Delta t^2 = 0$ مینویسیم.

زیرا فاصله هر نقطه فضا از مبدا مختصات (ct) و تر مثلث قائم الزاویه است که يك ضلع مجاور بزاویه قائمه آن ارتفاع (z) و ضلع دیگر آن فاصله تصویر نقطه مفروض بر سطح افقی (سطح محورهاى x و y) از مبدا O باشد. ضلع اخیر خود و تر مثلث قائم الزاویه است که يك ضلع مجاور بزاویه قائمه آن x و ضلع دیگر y باشد پس $c^2 t^2 = z^2 + (x^2 + y^2)$ و از اینجا روابط مزبور بدست آید.

حال باید تحقیق نمود در تحت چه شرائطی ممکن است کبره مرکز O نیز کرة بر مرکز O' باشد؛ برای اینکه روابط مزبور در آن واحد صادق باشند بایستی میان آن ها **تحویل** بعمل آید. ساده ترین تحویلات **تحویل لورنس** است که ذیلا شرح داده میشود و مستلزم اینست که روابط ذیل صادق باشد.

$$t' = \frac{t - \frac{v}{c^2}x}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \quad \text{و} \quad z' = z, \quad y' = y, \quad x' = \frac{x - vt}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}$$

ابتدا طرز پیدا شدن این فرمولهای ریاضی و بعد معنی فیزیکی آنها را تشریح میکنیم. در سلسله O در یکی از نقاط فضا به مختصات x, y, z در زمان t اتفاقی افتاده است. میخواهیم بدانیم همین اتفاق کی (در کدام زمان t') و کجا (در کدام نقطه با مختصات x', y', z') در سلسله O' ظهور میرسد، در صورتیکه میدانیم دو سلسله O و O' با سرعت v در امتداد محور x هائسبت بهم حرکت

مینماید و هر يك از آن ها طول و زمان را بوسیله مدرج هائی كه نسبت به خودشان ساكن است اندازه می گیرند ؟ فرض میكنیم در زمان $t = t' = t'' = 0$ چند نفر ناظر در اطراف ساعت A (ش ۱۹) واقع در سلسله () موجود باشد و با سرعت ثابت از آن دور شوند . پس از زمان های t, t', t'' و غیره هر يك از اشخاص مزبور محل ساعت را در محور مختصات

هندسه تعین می کنند ، مثلا اولی مختصات A را x, y, z دیگری x', y', z' و غیره میداند ، در تمام حالات رابطه نظیر $x^2 + y^2 + z^2 = c^2 t^2$ صادق خواهد بود . محل عقرب ساعت (t) علامت تولید شدن اتفاقی است (مثلا ایجاد شدن نور) و مطابق مشروحات گذشته مقدار آن در هر يك از سلسله های متحرك از روی روابط ذیل معلوم میگردد .

$$t_0 = t \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}} = t' \sqrt{1 - \frac{v'^2}{c^2}} = t'' \sqrt{1 - \frac{v''^2}{c^2}}$$

$$\frac{\sqrt{c^2 t^2 - (x^2 + y^2 + z^2)}}{c} = \frac{\sqrt{c^2 t'^2 - (x'^2 + y'^2 + z'^2)}}{c} = \dots \text{ و یا } \dots$$

بنا بر این مختصات يك قضیه نقطه شكل در سلسله های مختلف كه در مبداء زمان مبداء مختصات آنها بر هم منطبق بوده است ، طوری میباشد كه ما بین آنها رابطه ذیل صادق است .

$$(۴) \quad c^2 t^2 - (x^2 + y^2 + z^2) = c^2 t'^2 - (x'^2 + y'^2 + z'^2)$$

مقادیر x, y, z در تمام سلسله ها عبارت از مختصات حرکات مستقیم الخطی كه در زمانهای t از مبداء مختصات انجام داده شده است میباشد و چنین حرکت را در اینجا لغزش اصطلاح میكنیم . یعنی اگر مقدار t تغییر كند مقادیر x, y, z و بنابر این محل نقطه متحرك نیز تغییر خواهند نمود و در این مدت هر چهار مقدار (x, y, z, t) با لغزیدن آنها پس در حقیقت برای هر يك از حالات نقطه بجای مختصات سه گانه ، مختصات چهار گانه را در نظر میگیریم ، مقدار لغزش را بوسیله رابطه ذیل

تعریف میکنیم:

$$\Delta s^2 = c^2 \Delta t^2 - (x^2 + y^2 + z^2)$$

اگر از علامت c که مقدار ثابتی است صرف نظر کنیم رابطه مزبور را بصورت $\Delta s^2 = \sum \Delta x^2$ (از يك تا ۴) مینویسیم. برای اینکه نتایج تجربیات O و O' با هم یکی باشد بایستی Δs^2 لایتنفر در سلسله‌های مختصات مختلف ثابت باشد.

اگر مبداء حرکت مبداء مختصات نبوده نقطه غیرمعبنی از فضا باشد و مبداء مختصات تمام سلسله‌های متحرك در زمان $t=0$ بر هم منطبق نباشند، در رابطه مزبور بجای x, y, z بایستی مقادیر نظیر $(x_2 - x_1), (y_2 - y_1), (z_2 - z_1)$ و $(t_2 - t_1)$ قرار داده شود (عجالة تمام فضا را یکنواخت فرض میکنیم یعنی تمام امتداد های آن با يك دیگر هم خاصیت میباشند) بنا بر این عبارت جبری:

$$\Delta s^2 = c^2 \Delta t^2 - (\Delta x^2 + \Delta y^2 + \Delta z^2)$$

بجهت تمام سلسله‌ها لااقتنفر است. اگر حرکت مستقیم الخط نباشد میتوان آنرا در فواصل بی‌نهایت کوچک باز مستقیم فرض نمود بنابراین ds مقدار حدالغزش در تمام سلسله‌های مربوط عبارت خواهد بود از لااقتنفر:

$$(*) \quad |c^2 dt^2 - (dx^2 + dy^2 + dz^2)|$$

حال اگر دو سلسله مربوط در مبداء زمان بر هم منطبق باشند روابط تحویل محورها را بوسیله مقایسه ضرائب میتوانیم بدست آوریم. چون مطابق مشروحات گذشته طول مدرجها در امتداد عمود بر امتداد حرکت ثابت است پس $y = y'$ و $z = z'$ میباشد بنابراین رابطه (۴) بصورت ذیل درآید:

$$c^2 t'^2 - x'^2 = c^2 t^2 - x^2$$

فرض میکنیم مابین x' و t' از يكطرف و t و x از طرف دیگر روابط ذیل محقق باشد:

$$x' = \alpha x + \beta t$$

$$t' = \gamma x + \delta t$$

بایستی ضرائب $\alpha, \beta, \gamma, \delta$ و β را معین نمود. برای مبداء $O (x=0)$ رابطه حرکت عبارتست از $t' = 0$ پس $x = -\beta/\gamma$ پس اگر در حالت جدید (رابطه ۴) بجای مقادیر x و t توابع خطی مزبور را قرار دهیم لازم میآید ضرائب مقادیر نظیر مساوی باشند. چه دو رابطه کامل و منطبق خطی که دارای متغیر هستند وقتی نظیر و مساوی میباشند که ضرائب متغیرها مساوی باشند. بنا بر این ما رابطه برای x, t و x', t' بدست میآوریم که بانضمام رابطه $y = y'$ و $z = z'$ چهار معادله چهار مجهولی از مقادیر

$\delta, \gamma, \beta, \alpha$ تشکیل میدهند. بوسیله محاسبه معلوم میگردد.

$$t' = \frac{t - \frac{v}{c^2} \cdot x}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}, \quad z = z', \quad y = y', \quad x' = \frac{x - vt}{\sqrt{1 + \frac{v^2}{c^2}}}$$

و یا اگر معادلات را بر حسب t', z', y', x' حل کنیم

$$(6) \quad t = \frac{t' + \frac{v}{c^2} \cdot x'}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}, \quad z = z', \quad y = y', \quad x = \frac{x' + vt'}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}$$

تحویل سلسله‌ها یکدیگر از روی فورمولهای مزبور صورت میگیرد

اگر بجای متغیرهایی که دارای علامت (') میباشند متغیرهای بدون علامت مزبور را قرار دهیم و یا بالعکس، بایستی تمام قضایای طبیعت برای ناظر دوم عیناً مطابق قوانین و ضرائب ثابت ناظر اول صورت گیرد. اگر مقدار v نسبت به c خیلی کوچک باشد مقادیر $\frac{v}{c}$ و $\frac{v^2}{c^2}$ نسبت صفر میل میکنند و روابط تحویلی (6) به صورت زیر در می آیند.

$$t' = t, \quad z' = z, \quad y' = y, \quad x' = x - vt$$

چنانکه میدانیم این روابط همان روابط تحویلی معمولی **گالیله** میباشند.

از روابط (6) همان حکم ثالث سابق بآسانی نتیجه میشود یعنی **هر طول متحرک** (یا x') **د** **امتداد حرکت به نسبت** $\frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}$ **کوتاه تر جلوه میکند.** مطابق این تئوری که اورفیس بیان میکند میتوان محسم نمود که اثر در مقابل اجسام متحرک مانند هوا مقاومتی اعمال میکند. چون بزرگترین سرعت اجسام (v) در مقابل سرعت نور (c) خیلی کوچک است این اختلاف بر ما محسوس نیست و آنکهی اگر زیاد هم میبود ما نمیتوانستیم این کوتاه شدن را درک کنیم چه بهمان نسبتی که جسم کوتاه میشود خط کش مدرج نیز کوتاه تر میگردد. اگر ناظر O با مدرج کوتاه طول کوتاه x' را اندازه گیرد لز حیث عدد $x' = x$ خواهد بود (در صورتیکه $y = y'$ و $z = z'$ باشد) پس اگر موج برای O کروی شکل باشد O نیز کروی خواهد بود. مطابق این تئوری هیچوقت سرعت ماده v نمیتواند از سرعت نور c تجاوز